

HERMAN
seriemoordenaar tegen wil en dank
een inktzwarte comedy

geschreven door
Thomas van der Ree & Joost Reijmers

4 januari 2021

OVER TELEFILM CREDIT -- opbouwende percussie, alsof er iets groots en meeslepends onze kant op komt...

Het beeld knalt erin: EEN LANGE GANG, waar we doorheen bewegen in de richting van de LIFT in de verte.

We rijden STEEDS SNELLER terwijl de percussie bouwt. We passeren ROLLATORS en LOOPREKKEN.

FLARDEN van spelshows op tv. Muziek, van klassiek tot volkszangers. Afkomstig van tv's die TE HARD staan.

Dichter en dichter bij de liftdeuren, bouwend en bouwend, de percussie intenser, de geluiden een kakofonie...

PING! De lift arriveert en de deuren gaan open en...

Kgggggg... De liftdeur blijft steken. Weg is de opbouw.

Door de kier van tien centimeter zien we HERMAN VAN ZANTEN (68, futloze blik) op het uitgeklapte bejaardenbankje.

We horen TWEE VROUWEN die bij hem in de lift staan --

INGE (O.S.)

Hee, wat vervelend. Dat heb ik nou nog nooit... Ik ga er meteen melding van maken.

NATHALIE (O.S.)

Kunnen we er wel uit?

INGE (O.S.)

Ik ga het even proberen.

Twee vrouwenhanden proberen de liftdeuren open te trekken.

IN DE LIFT

zit Herman te wachten tot hij eruit kan. Zijn blik valt op een geprinte poster op de liftwand:

DANS JEZELF JONG!

SALSA-AVOND IN DE BOSBES

Met op de poster lelijke clipart van dansende bejaarden.

Herman kijkt vermoeid naar zijn dochter NATHALIE VAN ZANTEN (39 jaar, nuchtere doorpakker in zowel gedrag als kleding). Ze kijkt met hem mee naar de poster en doet een kleine dansmove. Hij glimlacht erom, ondanks alles.

INGE LEEFLANG (47), Hermans case manager, heeft het zweet op haar voorhoofd staan. Een gekleurde leesbril, sjaaltjes, en altijd een tas vol dossiers en een vooroorlogse laptop bij zich. Ze heeft de liftdeur een klein beetje verder open weten te wrikken --

INGE

Beter dan dit wordt het niet.

Nathalie helpt Herman overeind.

2 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

2

Herman staat verloren in zijn nieuwe, lege woning: twee kamers en een keuken. Goedkoop laminaat, vergeelde witte muren, gordijnen van de vorige bewoner --

NATHALIE

Wat veel licht. Mooi toch pap, al dat licht? Oh, wat een grote douche. Met zo'n stang ook, handig.

We blijven voornamelijk op Herman. Terwijl Nathalie heen en weer loopt met Inge vindt Herman een NOODKNOP aan een halskoord. Er is met stift 'HELP' op geschreven door de vorige bewoner. Herman drukt op de knop en wacht --

INGE

En de lampen in de badkamer gaan automatisch aan, ziet u?

NATHALIE

Ja heel mooi. Toch, pap? Automatisch licht... alles..!

INGE

U zorgt goed voor uw vader.

NATHALIE

Ja, ik doe alles voor hem...

Of ze nu bedoelt 'Ik heb alles voor hem over' of 'Ik moet alles voor hem regelen' is niet helemaal duidelijk. Nathalie ziet dat Herman continu op de noodknop drukt --

NATHALIE

Wat doe je nou, straks staat er een ambulance voor de deur.

INGE

Zo makkelijk gaat dat niet, die is nog niet geactiveerd. Daar krijgt u straks een contract voor.

NATHALIE

Volgens mij zou je hier in goeie handen zijn, pap.

INGE

Ja! Mensen hier zijn ook echt wel eh... nou ja, de vorige bewoner is, dat moet ik er wel even bij zeggen, overleden hier, in deze ruimte. Maar heel vredig, hoor. Echt eh... eigenlijk heel mooi. Dus ja.

NATHALIE

Logisch ook, in een bejaardentehuis.

INGE

Oh, maar dit is dus zeker geen bejaardentehuis, dat wil ik nog wel even gezegd hebben. Meneer blijft gewoon zelfstandig, dat vinden mensen toch wel heel belangrijk tegenwoordig. Eigen keuken, eigen badkamer, eigen voordeur. Eigenlijk net als thuis. Maar thuis ging het niet meer, hè meneer? Het ging niet meer, hè. Toch meneer? Het ging niet meer?

Herman zoekt nog naar woorden maar Nathalie is sneller --

NATHALIE

Hij kan gewoon niet meer voor zichzelf zorgen. Er is wel zorg hier, toch?

INGE

Alle zorg die je wil. En die koop je zelf in, dus da's echt megahandig. Kan met een app, of via een profiel op de website, daar kunt u ook chatten met andere bewoners. Ik heb hier wat informatie...

Ze overhandigt Herman een intens vrolijk gedesignde informatiemap die Nathalie meteen van hem overneemt --

NATHALIE

Wat ie nodig heeft is structuur. Toen ie nog werkte, was het allemaal nog te overzien. Maar nu...

INGE

Moeten we eerst zijn indicatie hebben, dat we weten wat voor zorgprofiel meneer heeft dat aansluit op z'n behoeftes.

NATHALIE

Eh... oké, vraag ik dat bij u aan?

INGE

Dat gaat centraal, maar ik kan u een link naar de portal sturen en intussen start ik een dossier op want dat willen ze wel zien dan.

NATHALIE

En duurt dat lang, zoiets?

INGE

Soms valt het mee! Maar het moet. En wat moet dat moet.

Herman loopt naar het raam, kijkt uit over de grijze woonwijk en de vieze tuintjes waar hij uitzicht op heeft, terwijl Nathalie en Inge verder praten --

NATHALIE

Hoe lang is de wachtlijst voor deze woning?

INGE

Kan per direct. Als u tekent krijgt u meteen de sleutel.

Herman draait zich geschokt om, deelt een lange, wanhopige blik met Nathalie die hem met haar ogen verzoekt hierin mee te gaan...

3 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

3

Dagen later. Het huis staat al vol met Hermans spullen. Hij zit in een luie stoel en bladert verbouwereerd door vuistdikke contracten, handleidingen en informatiefolders, terwijl Nathalie staat te behangen --

HERMAN

Ik begrijp er echt geen reet van.

NATHALIE

Je hebt het er zelf naar gemaakt. Ik had het ook liever anders gezien.

HERMAN

Er lopen hier alleen maar bejaarden rond.

NATHALIE

Heb je weleens in de spiegel gekeken? Ouwe zak.

Ze doet het met een glimlach en Herman glimlacht mee --

NATHALIE

Je moet het zien als een nieuw begin. En verandering is eng, maar het kan ook goed zijn.

HERMAN

Wat weet jij er nou van?

NATHALIE

Nou, niet dat je ernaar vraagt, maar ik heb gisteren ontslag genomen.

HERMAN

Wat..?

NATHALIE

Ik ben helemaal klaar met die apenrots. Dat hele corporate wereldje...

(MORE)

NATHALIE (cont'd)

En nou ik weet dat er voor jou
gezorgd wordt, kan ik eens nadenken
over wat ik wil.

HERMAN

En wat vindt Edwin daarvan?

NATHALIE

Edwin wil dat ik gelukkig ben.
Misschien ga ik wel weer studeren.

HERMAN

Daar ben je toch veel te oud voor?
Heb je weleens in de spiegel
gekeken?

Nathalie grinnikt en borstelt de laatste baan behang glad
tegen de muur. Ze zet een stap terug en kijkt rond --

NATHALIE

Zo. Tevreden?

Herman antwoordt niet en Nathalie draait zich om. Ze kijkt
hem afwachtend aan terwijl hij zoekt naar woorden --

HERMAN

Lieverd... dit wordt m'n dood...

Dat raakt Nathalie maar ze houdt zich groot. Ze pakt haar
spullen --

NATHALIE

Ik bel je morgen, ja?

Ze trekt haar jas aan, geeft Herman een snelle kus en
vertrekt zo snel ze kan voor de tranen doorbreken --

NATHALIE

Niet meer drinken, hè.

Nathalie vertrekt en trekt de deur achter zich dicht.

Herman blijft achter in zijn nieuwe "huis". Hij staat op,
kijkt om zich heen terwijl de woede achter zijn ogen
opborrelt...

...hij grijpt een strook behang en RUKT hem van de muur. Dan
nog een strook, en nog een strook en-

BAM! Titel in beeld:

'HERMAN, SERIEMOORDENAAR TEGEN WIL EN DANK'

4 INT. SLIJTER - DAG

4

De ene na de andere fles jenever wordt in het mandje van een
rollator gelegd. Over dit beeld:

DRIE JAAR LATER

Herman, slecht geschoren, vieze kleren, wacht af terwijl
RONALD (42) van de slijterij zijn flessen inlaadt --

RONALD
Geniet ervan, Herman.

Herman knikt kortaf en rolt zichzelf weg.

5 EXT. PARK - DAG (TITELSEQUENTIE)

5

We volgen Herman naar huis, moeizaam voortbewegend achter de rollator terwijl de flessen RINKELEN in het metalen mandje. CREDITS lopen over het beeld.

Om Herman heen dendert de wereld voorbij. Joggers, fietsers, mensen met honden.

Herman ziet al deze mensen niet, hij wil thuis zijn.

6 EXT. HUIS KIM - DAG

6

Verderop. Herman ziet zijn appartementencomplex al in de verte opdoemen. Hij likt over zijn lippen. Zweet op zijn voorhoofd. Dorst!

GESCHREEUW komt ergens uit een huis. Een flinke ruzie. We horen alleen wat flarden...

DYLAN (O.S.)
...dan bedoel ik ook Duo Penotti!
Twee kleuren in een potti!

Herman komt langs een overwoekerde voortuin met een stapel AUTOBANDEN en een BUMPER erin. De voordeur vliegt open. KIM (31, ordinair kapsel, lief gezicht) stapt naar buiten --

KIM
Ik zei toch dat ik terug ga? Ik ga nu! Doe rustig.

DYLAN (38, opgefokt en agressief) komt achter Kim aan --

DYLAN
Doe rustig!? Dat zeg je niet tegen mij, kom hier godverdomme!

Kim en Herman maken oogcontact... vlak voordat Dylan haar ruw terug het huis in trekt en de deur met een KLAP dicht gooit. Het GESCHREEUW achter de deur harder en heftiger.

Herman schuifelt toch maar verder. Twee deuren verder staat een BUURVROUW haar stoep te vegen. Herman kijkt haar vragend aan: moeten ze niet iets doen..?

De buurvrouw kijkt weer weg van Herman.

Herman twijfelt. Hier kan hij eigenlijk niet van weglopen. Maar wat kan hij doen?

Herman pakt een fles jenever, draait de dop eraf en slaat een kwart in één teug achterover, terwijl de RUZIE van Dylan en Kim door merg en been gaat.

De jenever geeft Herman moed. Hij rijdt terug naar het huis waar het geschreeuw alleen maar harder wordt.

Herman rolt het tuinpad op. Haalt adem en BONST op de deur --

HERMAN
Gaaf het goed daar binnen?

De deur vliegt open. Dylan kijkt Herman woedend aan --

DYLAN
Ja, wat!?

Herman kijkt zenuwachtig om Dylan heen, achter hem is Kim op de vloer gezakt met een hand tegen haar oog --

HERMAN
Moet ik soms de politie bellen?

DYLAN
Politie bellen? Als je problemen met me hebt kan je 't gewoon zeggen.

Hermans moed verdampt op slag. Helemaal als Dylan een schijnbeweging naar hem maakt en Herman met een schok terugschrikt, de flessen rinkelend in zijn mandje --

DYLAN
Dat dacht ik, ja. Zuiplap. En nu opflikkeren.

Herman loopt achterwaarts het tuinpad af, en loopt verder --

DYLAN
Bemoei je gewoon met je eigen zaken! Mongool.

Herman rolt verder, passeert weer de buurvrouw die hem een smalende blik geeft nu hij gefaald heeft. Herman kijkt weg en vervolgt zijn weg terug naar huis.

7 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

7

Herman zit in zijn luie stoel met een fles in zijn hand, nog steeds teleurgesteld om de confrontatie van net. Achter hem zien we dat het afgescheurde behang nooit gefixt is.

DZZZZZZZZZZZZ! Er wordt aangebeld en Herman schrikt. Terwijl de bel blijft gaan, staat hij op en probeert snel de flessen rond zijn stoel op te ruimen maar hij trapt er een paar om.

Hij is moeizaam bezig de bende op te ruimen als de deur opengaat: Nathalie laat zichzelf binnen. Herman kijkt haar betrapt aan.

Nathalie kijkt rond in de kamer. Het kleine keukentje staat vol met opgestapelde magnetronbakjes en rondom Hermans stoel is de vloer bezaaid met flessen en etensverpakkingen --

HERMAN

Je zou vrijdag toch pas komen?

NATHALIE

Het is vrijdag. Jezus, ik kan je ook geen dag alleen laten.

HERMAN

Ik dacht dat het woensdag was...

NATHALIE

Hoe meer tijd ik voor mezelf neem, hoe groter de zoi die ik op mag ruimen. Nou, ik doe het niet ook. Kan dat wijf het zelf eens zien. Misschien dat ze het *dan* snapt.

HERMAN

Wijf..?

8 INT. APPARTEMENT HERMAN - LATER

8

Inge Leeflang zit met haar BLAZENDE LAPTOP op schoot, op het ene hoekje van de bank dat net schoon genoeg was. Ze balanceert een externe muis op haar knie als muismat. Nathalie probeert oogcontact met haar te maken --

NATHALIE

Hij is verslaafd. Hij is ziek.

INGE

'Ziek' is zo'n beladen woord...

NATHALIE

Maar hij moet zorg krijgen. Hij zou hier zorg krijgen.

INGE

Zorg passend bij zijn indicatie.

NATHALIE

Maar z'n indicatie past niet bij hem.

INGE

Het blijft natuurlijk 'een indicatie'.

NATHALIE

Kan hij niet naar een plek waar hij *wel* zorg krijgt?

INGE

Mantelzorg is ook zorg, hè.

Nathalie zucht diep. Inge klikt verbaasd met haar muis heen en weer --

INGE

File... create new..? Nee, ik wil helemaal niet create new...

NATHALIE

Kunnen we gewoon praten anders?

INGE

Als ik z'n dossier kan vinden.

NATHALIE

Hij zit *hier*!

INGE

Het moet. Anders krijgen wij van de verzekering te horen 'wat doen jullie allemaal met die meneer'.

NATHALIE

Nou, jullie doen al drie jaar helemaal niks met deze meneer. En meneer zelf doet ook al geen reet.

Nathalie gebaart om zich heen om haar punt te maken. Herman staart beschaamd voor zich uit. Inge pakt een folder --

INGE

Oh, misschien is dit leuk voor u. Vanmiddag, hier beneden, vogelhuisjes maken. De bewonerscommissie organiseert dat. Dat lijkt me nou zo goed, als u eens wat vrienden zou maken.

Nathalie schiet in de lach: 'succes daarmee'. Herman neemt de folder uit beleefdheid aan --

INGE

Duurt tot zeven uur. En de slijter sluit om zes, dus dan komt u ook niet meer in de verleiding.

Herman wijst op de flessen op zijn aanrecht --

HERMAN

Ik heb nog.

NATHALIE

Die gooi ik straks leeg, pap.

HERMAN

Doe dat nou niet...

NATHALIE

Koop het dan niet.

HERMAN

Je laat die flessen staan!

Nathalie richt zich weer op Inge --

NATHALIE

Vogelhuisjes bouwen is geen oplossing. Mijn vader heeft professionele hulp nodig.

INGE
Uiteindelijk kan meneer alleen
zichzelf helpen.

NATHALIE
En als meneer dat niet doet?

INGE
Dat is natuurlijk onderdeel van het
ziektebeeld, gebrek aan motivatie.

NATHALIE
En daar moet ie aan geholpen
worden!

INGE
En dat is een proces.

NATHALIE
En kan dat proces dan misschien
ergens anders?

INGE
Niet met deze indicatie.

NATHALIE
En een andere indicatie?

INGE
Niet tijdens dit proces. Waarom wil
ie nou ineens mijn wachtwoord weer?

Nathalie wrijft vermoeid in haar ogen. Dit is om gek van te
worden --

NATHALIE
In de gevangenis wordt er nog beter
voor je gezorgd. Structuur in je
dag, beetje werken, luchten,
eten... Dat heeft ie nodig. Je zou
iemand moeten vermoorden, pap.

Herman schiet in de lach. En ook Nathalie glimlacht, in een
gedeelde frustratie. Inge kan er niet om lachen -- --

INGE
Sorry, maar daar kan ik niet om
lachen.

NATHALIE
Dan lach je toch lekker niet.

INGE
Wat denkt u daar over, meneer? Als
uw dochter dat soort dingen zegt?

Hermans blik valt op een foto aan de muur: zijn gezin, op
vakantie in Italië twintig jaar terug. Herman, zijn vrouw,
Nathalie en haar broertje. De foto doet hem verdriet --

HERMAN
Ik weet het niet.

INGE

Maar heeft uw dochter gelijk, heeft u dringend hulp nodig?

Herman twijfelt, kijkt even naar Nathalie, besluit dan --

HERMAN

Ja.

INGE

(teleurgesteld)

Als meneer had *geweigerd* dan had ik misschien iets kunnen forceren.

NATHALIE

Maar... wat... wat...!?

INGE

Dit beseft, dat duidt toch op een grote mate van zelfstandig denken. Wel mooi om te zien, toch?

Inge gaat weer typen. Nathalie kijkt haar verbijsterd aan. Herman voelt zich schuldig.

9 EXT. STRAAT / INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

9

Nathalie bij de glasbak. Ze gooit de flessen weg, onder luid GERINKEL. Naast haar staan twee volle tassen te wachten.

De tranen lopen over haar wangen van machteloze woede.

HERMAN

kijkt toe vanuit zijn appartement. Het doet hem verdriet en hij stapt weg van het raam, zakt neer in zijn stoel.

Terwijl van buiten het GERINKEL doorgaat, zien we een poging tot een wilskrachtige blik in Hermans ogen ontstaan.

Hij haalt de knutsselflyer tevoorschijn...

10 INT. FLAT - GANG - DAG

10

Herman stapt wankelend de gang op. Daar wacht zijn rollator.

Hij rolt de gang door. Bij de voordeuren die hij passeert hangt kunst, opgehangen door de bewoner van dat appartement.

We zullen elke keer op een ander stuk kunst focussen tijdens dit verhaal: nu blijven we als Herman passeert hangen op een doek van een STIER IN EEN ARENA. Uit het lichaam steken al tientallen *banderilla's*, maar het dier blijft overeind...

11 INT. FLAT - ACTIVITEITENZAAL - DAG

11

Herman schuifelt de activiteitszaal binnen. Een klein, TL-verlicht zaaltje met een stuk of TIEN AANWEZIGE BEWONERS, allemaal ouder dan Herman.

Ze zitten verspreid over tafels met knutselspullen voor zich. Voorin staat een ZAKENMAN instructies te geven --

ZAKENMAN

Heeft iedereen z'n spullen? Handen?

Herman wil al naar een lege tafel maar ziet dan iemand zwaaien. Dit is DINY (74, altijd vrolijk) --

DINY

Herman! Hier! Wat leuk!

Herman rolt zichzelf naar Diny's tafel toe en gaat zitten --

DINY

Wat goed, jochie. Had ik nooit verwacht. Ja, we hebben dit zelf georganiseerd, voor het groepsgevoel. Toch, Gerda?

Naast Diny zit GERDA (75, zo dement als een deur) die haar blanco aankijkt --

DINY

Ja, dat vindt Gerda ook. En Frits ook. Ken je Frits al?

Aan de overkant van de tafel zit FRITS (79, oud-directeur, nog steeds sportief en bruingebrand, type Ben Cramer) --

FRITS

Frits van Dongen, goed je te ontmoeten. Ja, ik ben hier net een week. Ik zit in de westvleugel, jij?

DINY

Herman zit in oost, ik was vroeger z'n buurvrouw tot ik m'n nieuwe plekkie kreeg met m'n balkon. Hoe is het nou met je dochter, Herman?

HERMAN

Ja... eh...

Herman kijkt vragend naar de bouwtekening en de stukken hout, hamers en spijkers op tafel. De zakenman passeert --

ZAKENMAN

Ik heb die tekeningen laten downloaden door een stagiair, dus don't blame me als het niet klopt.

DINY

(legt uit)

Maria's zoon, die is ergens heel hoog in het vastgoed dus die kan goed dingen bouwen dachten we.

FRITS

En wat deed jij, Herman?

HERMAN

Ik eh... dat is nu niet-

DINY

Herman was motivatiecoach.

Frits kan de verbazing maar moeilijk van zijn gezicht houden. Dit depressieve oude mannetje een *motivatiecoach*..?

FRITS

Goh. Tja, da's ook een business. Ik denk zelf altijd, als je een coach nodig hebt om gemotiveerd te worden dan heb je grotere problemen. Toch?

HERMAN

Ja ach...

Frits wacht op meer, maar dat komt niet. Frits fluistert te hard tegen Diny --

FRITS

Misschien moet ie het eens op zichzelf proberen...

DINY

Niet zo gemeen doen.

GERDA

Vogels.

DINY

Ja, vogels, Gerda. Daar maken we huisjes voor.

ZAKENMAN

Sorry peoples, ik zie nu dat de instructies in het Chinees zijn.

FRITS

We komen er wel uit, kerel!

ZAKENMAN

Oh, jullie komen er wel uit. Nou mooi. Sta ik hier dus een beetje voor Jan lul. Ja, wat nou, ma?

Terwijl de zakenman ruzie maakt met zijn bejaarde moeder, helpt Frits Diny met het sorteren van haar stukken hout.

Herman kijkt hulpeloos om zich heen, naast hem zit Gerda voor zich uit te staren --

FRITS

Herman, motiveer jij Gerda even?

Diny moet om Frits lachen. Herman zet met trillende handen twee stukken hout tegen elkaar. Er wordt hem een hamer voorgehouden. Herman kijkt opzij: hij komt van Gerda.

Twijfelend begint hij te knutselen. Hij kijkt naar de grote klok aan de wand: het is vijf uur.

12 INT. FLAT - ACTIVITEITENZAAL (TIMELAPSE)**12**

waarin we vanuit Hermans perspectief de middag volgen: vervreemdende en steeds schevere shots die in elkaar overvloeien.

Het TIK TIK TIK van de hamers klinkt door de ruimte.

De lach van Diny wordt steeds faker en harder:
'HahahahaHAHAHA!

Zweetdruppels op Hermans gezicht.

GESLURP van kopjes thee en koffie.

Hermans handen trillen, hij kan de spijker niet op de juiste plek houden.

GEKNARS van het gekauw op koekjes.

Herman probeert zich af te sluiten van al het lawaai en zich te concentreren op zijn bouwwerk.

TIK TIK TIK TIK! doen de hamers, nog harder.

Herman kijkt naar zijn eigen creatie: het lijkt totaal niet op een vogelhuisje. Meer op een... fles..? Hij knippert met zijn ogen, ziet hij dat nou goed?

Hij kijkt opzij: Frits helpt Diny met haar vogelhuisje.

Andere kant: Zelfs Gerda is een eind met haar vogelhuisje.

Herman kijkt naar de grote klok aan de muur.

Kwart voor zes. TOK TOK TOK doet de secondenwijzer.

TIK TIK TIK doen de hamertjes.

Meer GESLURP, het lijkt of iedereen aan het drinken is.

Herman likt over zijn lippen. Hij trekt het niet meer. De gekte in zijn hoofd bereikt een hoogtepunt als alle impulsen door elkaar heen lopen.

TIK TIK TIK TOK TOK TOK

TIK TIK TIK TOK TOK TOK

TIK TOK TIK TOK TIK TOK

Bam! -- Hermans stoel valt om als hij met een ruk opstaat. We schieten uit zijn perspectief, en zien de ruimte in normale, objectieve beelden.

Herman rijdt met zijn rollator haastig de ruimte uit, de hamer nog in zijn hand. Diny kijkt hem teleurgesteld na.

13 INT. SLIJTERIJ - DAG**13**

Ronald van de slijterij laat het rolluik al met een knop naar beneden zakken als het met een klap BLOKKEERT.

Er is een rollator onder geduwd. Ronald rolt het luik omhoog: Herman. Hij kijkt Ronald smekend aan.

CUT TO:

Ronald steekt een tasje flessen door de deur. Herman geeft Ronald geld, te beschaamd om hem aan te kijken --

RONALD

Doe je rustig aan, Herman?

Herman knikt. Ronald kijkt hem bezorgd na.

14 INT. APPARTEMENT HERMAN - AVOND

14

Herman is weer thuis en schuift de gordijnen dicht. Voordat de gordijnen helemaal dicht zijn, blijft zijn blik hangen.

Hij opent een kastje en haalt een stoffige VERREKIJKER tevoorschijn. Hij zet het ding tegen zijn ogen.

DOOR DE VERREKIJKER

kijkt Herman neer op de straat waar hij eerder liep. Hij ziet Dylan in zijn voortuin bier drinken met wat VRIENDEN, waaronder de forse KARIM (33 jaar) in zijn scootmobiel.

Kim komt naar buiten met wat snacks. Het zijn blijkbaar de verkeerde snacks want Dylan ramt ze uit haar handen en volgt haar woedend naar binnen.

Herman twijfelt... sluit dan toch het gordijn en zakt neer in zijn luie stoel.

Herman neemt een flinke slok en zet zijn televisie aan. Een praatprogramma. Nog een slok. Zijn vaste telefoon gaat, op het display staat 'NATHALIE'. Hij neemt niet op.

FADE TO:

De eerste fles drank is leeg. Herman draait de tweede open. De televisie babbelt verder. Zijn telefoon gaat weer. Weer neemt hij niet op.

FADE TO:

Ook de tweede fles is nagenoeg leeg. Herman hangt schuin in de stoel. Op zijn telefoon staat '9 GEMISTE OPROEPEN'. Herman schrikt wakker en wankelt naar zijn slaapkamer.

15 INT. APPARTEMENT HERMAN - SLAAPKAMER - NACHT

15

Herman wankelt zijn slaapkamer in zet de televisie hier aan, hetzelfde praatprogramma. Het geluid geeft een VERVREEMDENDE ECHO door de vertraging met de televisie in de woonkamer.

Herman schopt zijn schoenen uit en probeert de knoopjes van zijn overhemd los te maken.

Herman gaat onhandig hard op bed zitten, dat KRAAKT onder zijn gewicht. Hij trekt moeizaam zijn benen het matras op.

Herman reikt naar de afstandsbediening. Hij kan er net niet bij. Hij leunt opzij... het bed PIEPT en KRAAKT --

KRAK! Herman zakt door het bed. Zijn benen steken omhoog en zijn armen zitten klem. Hulpeloos kijkt hij om zich heen.

Herman worstelt maar komt niet los, hij zakt alleen maar dieper weg in het versplinterde hout --

HERMAN

Help..!

Herman komt niet eens boven de televisies uit, die nog op stevig volume staan te tetteren.

Dan ziet Herman op zijn nachtkastje de noodknop met 'help' erop gestift. Hij reikt er naar met zijn hand... hij kan er net niet bij, maar met een beetje inspanning... ja!

Herman drukt op de knop. En wacht af.

CUT TO:

Hij ligt er nog steeds. Buiten is het al weer licht. En hij kan nog steeds geen kant op.

CUT TO:

Hij ligt er nog steeds. Buiten is het al weer donker. Vlekken in zijn broek en in het beddengoed. De tv's blèren nog steeds door.

Herman is verzwakt. Hij staart naar het plafond, heeft zichzelf neergelegd bij de situatie en lacht grimmig.

FADE OUT.

16 INT. CEL - NACHT

16

Als we weer INFADEN zijn we ergens anders. Een kleine, betonnen cel. De deur gaat open en een jongere HERMAN wordt naar binnen geduwd. Is dit een droom? Een herinnering?

Herman kijkt om zich heen: vier betonnen muren en een brits, meer niet. Hij kijkt in paniek naar de deur... maar die wordt dichtgegooid waarmee al het licht in de cel verdwijnt.

Herman BONST op de celdeur --

HERMAN

Scusi signore! Hallo!? Ik heb toch helemaal niks verkeerd gedaan!?

Vanuit dit abstracte moment dat we nog niet kunnen plaatsen, glijden we terug --

17 INT. APPARTEMENT HERMAN - SLAAPKAMER - NACHT

17

-- naar het heden. Herman zit nog steeds vast in zijn bed. Hij heeft zijn ogen gesloten, tript weg op zijn roes --

HERMAN

Ik heb toch niks verkeerd gedaan...

Naast het geluid van de twee tv's gaat ook de telefoon weer voor de zoveelste keer over...

18 INT. APPARTEMENT NATHALIE - NACHT

18

Het is Nathalie, die ophangt als haar vader niet opneemt.

Ze zit op haar bed in een amper ingericht appartement. Een laken tegen het raam geplakt als gordijn, een enkele gloeilamp aan het plafond en haar kleding hangt in een verhuisdoos met stang, tussen de andere onuitgepakte dozen.

Voor haar op bed staat een laptop en om haar heen liggen allerlei gekleurde flashcards voor een presentatie. Ze probeert zich er op te concentreren, maar pakt al snel weer haar telefoon en belt nog een keer...

19 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

19

De volgende dag. Nathalie laat zichzelf binnen, maar de woonkamer is leeg --

NATHALIE

Pap?

HERMAN (O.S.)

Hier!

Nathalie schrikt en haast zich naar de slaapkamer.

IN DE SLAAPKAMER

zit Herman nog steeds vast in het bed. Moe en verzwakt. Nathalie schrikt zich rot --

NATHALIE

Jezus Christus!

HERMAN

Hallo.

NATHALIE

Gaat het? Heb je iets gebroken?

HERMAN

M'n bed.

Nathalie moet daar ondanks alles toch om lachen, dan ruikt ze ineens de geur --

NATHALIE

Oh god, hoe lang lig je hier al?

HERMAN

Twee dagen. Dat knopje werkt volgens mij niet.

NATHALIE

Wat? Daar heb je een heel contract voor moeten tekenen.

HERMAN

Was dat daarvoor? Ik begreep het niet helemaal.

Nathalie weet genoeg. Ze trekt haar vader met moeite omhoog uit het bed.

20 INT. APPARTEMENT HERMAN - WOONKAMER - LATER

20

Herman zit op zijn stoel. Schoongemaakt en nu met een oude ochtendjas aan, een kop thee in zijn handen.

Nathalie zit op de grond, naast opengescheurde IKEA dozen en een half bed. Ze probeert de handleiding te begrijpen -- --

NATHALIE

Hoezo acht keer? Ik heb maar vijf van die kutschroefjes...

Nathalie zoekt op de grond door een verzameling schroefjes, boutjes, rare dopjes en houten plugjes. Herman kijkt naar Nathalie's handen en merkt op --

HERMAN

Waar is je ring?

Nathalie kijkt haar vader aan. Wat denk je?

HERMAN

Nee... Hoe lang al?

NATHALIE

Het ging gewoon niet meer.

HERMAN

Waarom heb je niks gezegd?

NATHALIE

Waarom heb je niks gevraagd?

Herman valt stil. Nathalie bindt een beetje in --

NATHALIE

Edwin heeft iemand gevonden die hem wel gelukkig maakt en die wel tijd heeft voor kinderen. Ja, als ik niet met m'n studie bezig ben dan ben ik met jou bezig...

Nathalie zucht vermoeid. Kijkt naar de stukken IKEA hout --

NATHALIE

Nou ja, eerst dat bed maar eens afmaken.

HERMAN

Misschien moet je mij afmaken.

Een poging tot humor, maar Nathalie neemt het serieus --

NATHALIE

Toen jij je telefoon niet opnam...
Ik dacht even, misschien is ie wel
dood.

Nathalie slikt, wordt emotioneel --

HERMAN

Geeft niet...

NATHALIE

Ja dat geeft wel! We zitten hier
over drie jaar gewoon nog. Ze
blijven hameren op die kutindicatie
en ik krijg het gewoon niet
opgelost. Ik heb morgen een
presentatie en ik heb me helemaal
nog niet voorbereid en-

Herman legt onhandig zijn hand op haar schouder --

HERMAN

Je eh... je moet me maar gewoon
laten. Oké? Dat is goed.

Nathalie stompt hem tegen zijn borst --

NATHALIE

Help me dan! Doe iets!

Herman probeert haar af te weren --

HERMAN

Laat me maar gewoon. Echt, laat me
maar. Je moet niet- je hoeft niet-

NATHALIE

Ik dacht dat ik je dood zou vinden,
pap, en ik was *opgelucht*.

Nathalie veegt de tranen uit haar ogen en voelt zich
schuldig. Ze gaat verder met het monteren van het bed. Wij
gaan in op Herman: hij trekt een heftige conclusie...

21 EXT. SPOOROVERGANG - DAG

21

Herman loopt met zijn rollator over straat. We zien pas waar
hij naar onderweg is als hij er arriveert:

Een SPOORWEGOVERGANG.

Herman kijkt om zich heen. Niemand in de buurt.

DINGDINGDING! De slagbomen sluiten zich. Herman haalt snel
een envelop uit zijn zak en legt die in het mandje van zijn
rollator. 'NATHALIE' staat op de voorkant.

Dan kruipt hij moeizaam onder de slagboom door.

Met zijn rug tegen de slagboom staart hij naar de kille rails. De rails begint te TRILLEN... Herman durft niet...

...een naderende TOETER...

WHOESJ! De trein raast voorbij. Herman grijpt zich vast aan de slagboom om niet meegezogen te worden.

Als de trein voorbij is opent Herman zijn ogen weer. En hij ziet tot zijn grote verbazing:

KIM

aan de andere kant van het spoor, ook aan de verkeerde kant van de slagboom. Precies in dezelfde houding als Herman. Ze kijken elkaar verbaasd aan. Kim heeft een blauw oog --

HERMAN

Hallo..?

Kim wil snel weg, maar moet langs Herman --

HERMAN

Wat eh... wat was dat nou?

KIM

Nee, jij.

HERMAN

Daar ben je toch veels te jong voor?

Kim loopt weg. Herman achter haar aan met zijn rollator --

HERMAN

Wacht nou even...

Kim loopt door, totdat Herman een smoes verzint --

HERMAN

Kan je me helpen? Ik weet niet hoe ik thuis kom.

Kim stopt even, twijfelt. Herman ziet dat Kim op hem wacht en pakt zijn rollator, rolt naar haar toe.

22 EXT. STRATEN - DAG

22

Herman en Kim lopen zwijgend naast elkaar over straat. Een ongemakkelijke stilte. Dan doet Herman een poging --

HERMAN

Ja, als je er dan staat eh... dan is het toch eh...

KIM

Het was het beste wat ik kon bedenken.

HERMAN

Dit kunnen we al niet...

KIM

Wat ben je dan voor loser? Zegt Dylan ook altijd, dat ik niks kan, dat ik niet eens een ei kan bakken. Kan ik wel, hoor. Ik kan heel lekker koken. Maar dat ga ik voor hem niet doen. Dan moet ik het elke dag doen zeker. Ben niet gek. Ja, beetje wel. Anders ging ik wel bij hem weg.

Kim schrikt van haar eigen openhartigheid en valt stil. Maar Herman heeft met haar te doen --

HERMAN

Waarom ga je niet bij hem weg?

KIM

Waar moet ik heen dan?

HERMAN

Kan ik iemand voor je bellen? Familie of zo?

Kim schudt van nee --

HERMAN

Ga je dan gewoon terug?

KIM

U toch ook?

Ze glimlachen allebei een beetje --

HERMAN

Misschien... de politie dan?

KIM

Die moeten eerst een dossier opbouwen. Of zoiets.

HERMAN

Ja, ik ken het...

Ze lopen even in stilte verder --

HERMAN

Maar je moet daar wel weg.

KIM

U moet hier rechtdoor en dan bij het winkelcentrum links, dan lukt het verder wel, toch?

HERMAN

Nee, wacht nou even.

Herman pakt zijn portemonnee en haalt er geld uit --

HERMAN

Dan kan je een paar dagen naar een hotel.

KIM

En dan?

HERMAN

Dan heb je even rust.

KIM

Hoe langer ik wegblijf, hoe kwaai-
er wordt.

HERMAN

De enige die tussen jou en een
betere toekomst in staat, dat ben
je zelf.

KIM

Wat..?

HERMAN

Is je vriend nu thuis?

KIM

Nu niet. Vanavond wel, voor het
voetballen.

HERMAN

Pak wat spullen en ga. Alsjeblieft.

Herman drukt het geld in Kims hand --

KIM

Waarom doet u dit?

HERMAN

We kunnen allemaal wel eens een
beetje hulp gebruiken, toch?Herman glimlacht naar Kim, loopt dan weg. Kim kijkt hem lang
na... een vreemde oude man hobbelen-
d achter zijn rollator.**23 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG****23**Herman in zijn stoel, half kijkend naar de tv en half
denkend over wat er net gebeurd is.In zijn handen heeft hij de brief voor Nathalie. Hij kijkt
er naar en VERSCHEURT hem dan.

Hij pakt een nieuwe fles en draait hem open als --

GEDETINEERDE (V.O.)

...en vandaag maken we vogelhuisjes.

Hermans verbaasde blik valt op de tv.

Een documentaire over het leven in de gevangenis. Een
gevangene toont een VOGELHUISJE aan de camera --

GEDETINEERDE (V.O.)

*Het is fijn dat ze je wat te doen
geven hier. Je moet toch iets om de
dag door te komen, hè.*

Over shots van het gevangenisleven de stem van de reporter --

REPORTER (V.O.)

*Structuur, structuur, structuur,
dat is het belangrijkste voor deze
gedetineerden. Veel van de jongens
die hier zitten hebben nooit de
discipline gehad om voor zichzelf
te zorgen. Als ze hier komen
verandert dat snel.*

Herman is gefascineerd en gaat een beetje naar voren zitten --

GEDETINEERDE (V.O.)

*Je weet waar je aan toe bent. Ik
hoef nergens meer over na te
denken. Dat is wel lekker rustig in
je hoofd.*

Herman krijgt een onzalig idee...

24 EXT. FLAT - DAG

24

Pieeeeeeeep, pieeeeeeeep -- buiten Hermans flat rijdt een LIJKWAGEN achteruit, naar de ingang toe.

Een kleine delegatie bewoners kijkt toe, waaronder Diny, Gerda en Frits.

Herman komt aanschuifelen en voegt zich bij de groep, net als de KIST naar buiten wordt gedragen --

DINY

Mevrouw van Schothoven, uit de westvleugel. Gerda's buurvrouw. Toch, Gerda? Dat was je vriendin, toch?

Ze kijken hoe de kist wordt ingeladen --

GERDA

Wie?

DINY

Ze onthoudt niks meer. Alles is na een uur al weer weg. Eén grote gatenkaas daar boven. Om te janken.

FRITS

(over de kist)
Had zij niet die grote badkamer?

DINY

Oh, ja! Dan moet je wel snel zijn, anders neemt iemand anders die. Daar is de huismeester...

Diny en Frits lopen met z'n tweeën weg. Herman kijkt naar de lijk-kist, dan naar Gerda, en doet iets riskants --

HERMAN

Ik eh... ik denk dat ik iemand ga vermoorden, Gerda.

Gerda kijkt hem een moment blanco aan. Dan --

GERDA

Doe je wel een regenjas aan?

Herman knikt. Dat zal hij doen. Nu hij het heeft uitgesproken is zijn plan ineens concreet geworden. En dat geeft hem een focus die we niet eerder bij hem zagen.

25 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

25

Herman zit in zijn stoel bij het raam, kijkt met zijn verrekijker naar het huis van Dylan en Kim. Plotseling gaat hij rechter op zitten...

DOOR DE VERREKIJKER

zien we de voordeur openen. Kim vertrekt met een koffertje --

HERMAN

(blij)

Ha!

Hij kijkt Kim na tot hij haar niet meer kan zien.

Dan wordt het nu serieus, beseft hij. Hij loopt naar zijn keuken, trekt het grootste vleesmes uit zijn messenblok. Voelt er aan. Gebruikt het aanzetstaal om het te verscherpen. Hij steekt het een paar keer voor zich uit.

26 INT. APPARTEMENT HERMAN - NACHT

26

Regen tegen de ramen. Het is nu donker buiten. Herman kijkt naar de televisie, waar 22 spelers het VOETBALVELD oplopen, onder luid gejuich van het stadion.

Herman schuifelt naar het raam en staart met zijn verrekijker naar het huis van Dylan. Licht. Hij is thuis.

Herman pakt het keukenmes en loopt naar de deur. Hij heeft de deurklink al in zijn hand... als hij twijfelt.

Gerda's advies is blijven hangen: Herman trekt een lange regenjas aan.

27 EXT. FLAT - NACHT

27

GROOT TOTAAL: Herman komt met zijn rollator naar buiten. Er is verder niemand op straat. Het regent hard.

Herman hobbelt voorovergebogen de hoek van het gebouw om.

28 EXT. HUIS KIM - NACHT**28**

Het keukenmes RAMMELT in het bakje van Hermans rollator. Hij loopt door de verlaten woonwijk. Uit alle huizen die hij passeert klinken de geluiden van de voetbalwedstrijd.

Herman komt druipend van de regen aan bij het huis van Kim en Dylan. Hij wil zijn rollator de voortuin inrijden, maar BLIJFT HANGEN in de modder die de regen veroorzaakt heeft.

Na drie keer steken krijgt hij de rollator het pad op.

Herman zet de rollator op de rem, en pakt het keukenmes.

Hij drukt op deurbel - TRRRIIIIIIIIING.

Het geluid komt amper boven de herrie van de regen uit.

Herman staat stijf van de spanning. Zijn ademhaling wordt sneller. *Dit is het. Ik ga dit doen. Kom op.*

Maar er gebeurt niks.

Herman kijkt naar de gordijnen van de woonkamer, waar het flikkerende televisielicht en de herrie verder gaan.

Herman probeert het nog een keer - TRRRIIIIIIIIING.

Herman veegt zijn natte handen droog. *Kom op. Doe open.*

Weer gebeurt er niks.

Herman kijkt om zich heen. Hij bukt moeizaam voorover en tilt de mat op. Niks. Hij tilt een bloempotje op. Niks. Als laatste tilt hij een bierkratje op: bingo. Reservesleutels.

Herman steekt de sleutel in de voordeur: KLIK --

29 INT. HUIS KIM - GANG - NACHT**29**

Herman stapt gespannen het huis binnen, zonder rollator een beetje wankel lopend. GEJUICH en APPLAUS van de televisie klinkt zelfs tot in de gang.

Herman sluipt vooruit, het keukenmes in zijn hand, richting de woonkamer --

30 INT. HUIS KIM - WOONKAMER - NACHT**30**

-- waar Dylan op een bank naar een flatscreen aan de muur kijkt. Een halve liter blik Schültenbrau in zijn hand.

Maar op de tv is niet de voetbalwedstrijd te zien, maar een BRUILOFTSVIDEO van hem en Kim. Dylan staart er kwaad en verdrietig naar, zijn wangen nat van de tranen --

DYLAN
(mompelend)
Tot de dood ons scheidt...
Kutzooi...

Hij heeft niet door dat Herman met zijn keukenmes binnenkomt.

Herman twijfelt even nu hij Dylan in deze situatie aantreft, maar verhardt zich dan. Hij haalt diep adem, stapt langzaam op zijn slachtoffer af. Dylan slaat zijn halve liter achterover en knijpt het blikje fijn en gooit het weg.

Herman houdt het mes met twee handen voor zich. Dylan heeft nog steeds niks door. Herman zet zijn tanden op elkaar... Het mes trillend in zijn handen, en hij STEEKT TOE --

-- net als Dylan naar voren buigt om een nieuw blikje bier te pakken. Herman mist. Zijn mes belandt onder Dylans nek in de leuning van de bank - SNOK!

Dylan draait zich om, zijn ogen worden groot als hij Herman boven zich uit ziet torenen --

DYLAN

Wat de FUCK!

Herman probeert het mes paniekerig los te trekken, terwijl Dylan opstaat en om de bank heen loopt --

DYLAN

WAT DE FUCK WAT DE FUCK WAT DE
FUCK!

Dylan staat op het punt Herman aan te vliegen als Hermans mes eindelijk LOSSCHIET uit de bank. Het mes schiet langs de halsslagader van Dylan --

DYLAN

AUW!

Hij grijpt naar zijn keel, en stommelt geschrokken naar achteren. Valt met een KLAP over de bank heen, kruipt naar een bijzettafeltje toe en trekt een laatje open.

Herman kijkt geschokt toe en ziet dan dat Dylan er met zijn laatste krachten een PISTOOL uit haalt.

Herman laat zijn mes vallen en haast zich naar Dylan, die het wapen op Herman mikt maar geen kracht meer in zijn handen heeft om de trekker over te halen.

Herman grist het wapen uit zijn handen en zet snel weer een paar stappen naar achteren.

GEJUICH op de televisie, het koppel komt onder applaus het stadhuis uit en wordt bekogeld met rijst. 'Daar komt de bruid' klinkt.

Dylan kijkt naar zijn rode hand, het bloed spuit uit zijn nek. Hij kijkt Herman hulpeloos aan --

DYLAN

Help!

Herman knippert met zijn ogen. Totale verwarring --

DYLAN

Bel een ambulance...

Dylan probeert weg te komen maar glijdt uit over zijn bloed en knalt tegen de flatscreen op - BENG! Het scherm is één grote barst, het geluid valt weg waardoor er ineens een onheilspellende stilte valt in de kamer.

Dylan valt plat op de grond. Er klinken wat gorgeltjes... dan is het doodstil.

Herman, het pistool nog in zijn hand, kijkt naar wat hij heeft aangericht: een gebarsten televisie, een lijk op de grond en overal bloed.

Het is een wonder dat zijn jas schoon is gebleven, op wat kleine druppeltjes na.

De plas bloed waar Dylan in ligt wordt groter en groter, het stroomt om Hermans schoenen heen. Hij doet snel een stapje achteruit, en daarmee onthullen we...

Kim! Haar rolkoffer naast zich. Ze is teruggekomen. Net op tijd om de moord op haar man mee te maken.

Kim staat als bevroren. Haar mond wagenwijd open.

Herman ziet haar en schrikt. Kim kijkt naar het pistool in Hermans hand. Hij steekt het snel in zijn jaszak --

HERMAN

Hallo...

Kim zegt niks, begint te hyperventileren --

HERMAN

Waarom... Je bent terug. Waarom?
Jij had hier niet moeten zijn.

Kim deinst weg van Herman, doodsbang. In shock.

HERMAN

Nee, ik doe je niks. Je hoeft niet bang te zijn.

KIM

Ga weg! Ga weg!

HERMAN

Nee, maar ik moet- ik wil juist-

KIM

Weg!

HERMAN

Oké, oké... Je weet waar ik woon.
Nummer 16 D. Bel jij de politie of
bel ik-

KIM

Ga weg!

Herman vertrekt, draait zich nog een keer om --

HERMAN

Sorry voor de rommel. En eh... nou
ja.

Dan vertrekt hij. Zijn mes ligt nog steeds op de grond...

31 INT. GANG - NACHT

31

PING - de liftdeuren glijden open en -KGGGG- blijven meteen weer hangen. Herman pakt geroutineerd een KLEDINGHANGER van een haakje in de lift. Hij gebruikt de haak om de deur verder open te wrikken.

Met de deur open schuifelt hij de gang van zijn flat door. De schok staat nog op zijn gezicht.

We blijven hangen op een schilderij dat hij passeert: een Mariaverschijning. De Maria lijkt opvallend veel op Kim.

32 INT. APPARTEMENT HERMAN - NACHT

32

Herman hangt zijn jas aan de kapstok en haalt het gestolen wapen uit zijn zak. Wat moet hij hier nou weer mee?

CUT TO:

Een klein koffertje staat open op Hermans bed. Hij vouwt zijn hemden en onderbroeken op, en pakt ze netjes in.

CUT TO:

Herman opent de gordijnen, kijkt naar buiten, er klinken sirenes in de verte... blauw-rode zwaailichten.

Herman pakt een fles, en slaat de inhoud in één teug achterover. Dan gaat hij zitten. De fles in zijn handen. Herman kijkt op zijn horloge. Ze zullen zo wel komen.

33 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

33

Dag. Herman slaapt in zijn stoel. Met moeite opent hij zijn ogen, knijpt ze dicht tegen het zonlicht. Buiten fluiten de vogeltjes. Herman is verward. *Heeft hij het gedroomd?*

Kreunend komt hij overeind. Het koffertje staat nog klaar. En het grote keukenmes mist uit zijn messenblok.

Herman kijkt op zijn horloge. Hoe kan dit nou?

34 EXT. HUIS KIM - DAG

34

Herman loopt achter zijn rollator door de straat richting het huis van Kim.

Er staan politiewagens, een rood-wit lint met "Politie - niet betreden" over de weg, witte schermen voor de ramen.

De deuren van een POLITIEAUTO worden dichtgeslagen en de auto vertrekt. Hij komt langs Herman gereden...

...en Herman ziet Kim achterin zitten. Ze delen een blik in het voorbijgaan. Kim is bang. Herman verbouwereerd.

Hij voegt zich bij wat buurtbewoners die op een afstandje naar de commotie kijken, waaronder de zure buurvrouw die Herman eerder passeerde --

BUURVROUW

Daar kon je op wachten natuurlijk.
Klootzak. Dat geschreeuw. De
politie kwam niet eens meer. En
moet je ze nou zien staan.

TWEE RECHERCHEURS (oud en jong, met de namen VAN OUD en DE JONG) staan te overleggen. Herman loopt er naartoe --

HERMAN

Hallo..? Hallo-o!

Herman slaat een paar keer op het rekje van zijn rollator -
KLENG KLENG. De twee rechercheurs stappen op hem af --

DE JONG

Meneer.

HERMAN

Ja... ik eh... ik heb het gedaan.

DE JONG

Wat heeft u gedaan?

Herman knikt naar de afgezette woning --

HERMAN

Ik heb die vent vermoord.

De rechercheurs staan een moment met hun mond vol tanden, nemen het broze oude mannetje van top tot teen in zich op --

DE JONG

En hoe heeft u dat gedaan dan?

HERMAN

Met een mes.

VAN OUD

Oké... En waarom dan precies?

HERMAN

Dat was het beste zo. Voor iedereen.

DE JONG

En hoe kent u het slachtoffer?

HERMAN

Dat ligt ingewikkeld...

VAN OUD

Wat was zijn naam?

HERMAN

Dat weet ik allemaal niet, hoor.

De rechercheurs kijken elkaar aan. De oudere snuift Hermans adem op --

VAN OUD

Beetje vroeg voor een borrel, vindt u ook niet?

HERMAN

U moet mij arresteren... Arresteer me nou maar. Hup.

De rechercheur roept er een geüniformeerde agente bij --

DE JONG

Breng jij meneer even thuis.

HERMAN

Nee, wacht. Ik moet naar de gevangenis, ik ben een moordenaar.

VAN OUD

(tegen de agente)

Doe maar een beetje rustig aan.

35 INT. FLAT - ENTREEHAL - DAG

35

Herman wordt door de agente zijn flat in begeleid --

HERMAN

Ik zweer het u, ik heb het gedaan!

AGENTE

Tuurlijk meneer. Niet meer doen, hè?

De agente laat Hermans arm los en draait zich weer richting de uitgang. Dan ziet Herman Gerda --

HERMAN

Wacht! Gerda, vertel deze mevrouw wat ik jou gisteren zei...

Gerda kijkt met een glazige blik van Herman naar de agent --

HERMAN

Weet je nog wat ik zei? Wat ik van plan was? Zeg het maar...

GERDA

Mevrouw van Schothoven heeft een grote badkamer.

AGENTE

Fijne dag verder.

De agente loopt naar buiten.

Herman kijkt teleurgesteld en een beetje kwaad naar Gerda.

36 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG**36**

Uren zijn verstreken. Herman in zijn stoel. Behoorlijk in de war. Hij heeft zijn telefoon op zijn schoot. Hij haalt diep adem en draait een nummer --

CROSSCUT MET:

37 INT. POLITIEBUREAU - VERGADERRUIMTE - DAG**37**

'PAPA BELT' staat op het scherm van Nathalie's telefoon. Ze drukt hem snel weg en herpakt zich --

NATHALIE

Sorry, eh... waar was ik? Ja, dank voor jullie tijd. Voor wie mij nog niet kent, ik doe hier promotieonderzoek voor de opleiding recherchekundige eh... waarbij ik dus mijn tactische opsporingscompetenties wil verdiepen... en verbreden... eigenlijk vergroten, zeg maar...

Haar telefoon gaat weer. Nathalie drukt haastig op knoppen om het ding stil te krijgen.

We zien dat ze haar presentatie houdt tegenover een ruimte vol GEÛNIFORMEERDE AGENTEN. Allemaal een stuk meer ervaren dan zij. In de deuropening van het glazen kantoor staat rechercheur De Jong met twee koffies toe te kijken --

NATHALIE

Sorry, eh... de hoofdprocessen van de... kijk, het managementproces van rechercheprojecten moet op criminologisch en criminalistisch gebied afgestemd en geëvalueerd...

De telefoon gaat weer. Nathalie's publiek wordt onrustig. Telefoons komen tevoorschijn en er wordt gebabbeld --

NATHALIE

Wat ik dus bedoel is eh... concreet zijn cold cases dus mijn primaire probleemverkenning. En ga ik graag samen met jullie, dus interdisciplinair, op zoek naar een antwoord op de kernvraag, krijgt elke moord wel de zorg die die verdient?

Haar telefoon gaat weer, en weer drukt Nathalie hem weg terwijl ze tegelijkertijd haar flash cards opnieuw ordent om haar verhaal op te kunnen pakken --

NATHALIE

Even praktisch, ik wil graag kijken naar een casus uit 2007, de moord op Cheryl de Zwart.

(MORE)

NATHALIE (cont'd)

Die werd in eerste instantie geclassificeerd als zelfmoord en pas later bleek dat die in scène was gezet. Hoe kunnen jullie nou zoiets missen? Sorry, ik bedoel, hoe kunnen wij ervoor zorgen dat we dit voortaan...

(telefoon)

Sorry, ik moet dit echt even opnemen.

Nathalie draait zich weg van de zaal en fluistert in haar telefoon --

NATHALIE

Wat is er nou? Ben je oké?

HERMAN

Ik? Ja hoor. Maar ik moet je iets bekennen...

NATHALIE

Moet dit nu? Ik dacht dat er iets ergs was.

HERMAN

Niet met mij, maar eh... god, hoe zeg ik dit...

NATHALIE

Ik zit middenin een presentatie! Dat had ik toch gezegd?

HERMAN

Oh. Oh ja...

NATHALIE

Je lost je eigen problemen maar eens op.

Herman is geschokt als Nathalie de verbinding verbreekt.

Nathalie draait zich terug naar haar publiek... maar dat is grotendeels al vertrokken. Lachend en pratend lopen ze langs De Jong die Nathalie afkeurend aankijkt --

NATHALIE

Waar gaan ze nou heen?

DE JONG

Zij zaten hier voor jou, als jij wat beters te doen hebt...

NATHALIE

Het was m'n vader...

DE JONG

We hebben allemaal een privé-leven.

NATHALIE

Maar ik heb een cold case en-

DE JONG

En ik heb een echte moord. Dus als je het niet erg vindt?

De Jong loopt weg en laat Nathalie in haar eentje achter met haar gefaalde presentatie.

38 INT. POLITIEBUREAU - VERHOORKAMER - DAG

38

De Jong stapt een verhoorkamer binnen met zijn koffie en zet een kop neer voor Van Oud, die met zijn telefoon speelt.

Tegenover hen zit Kim. Zenuwachtig heen en weer kijkend --

VAN OUD

Als we moesten gokken zouden we zeggen dat jij het gedaan had. Statistisch.

DE JONG

Criminele man, mishandeling...

VAN OUD

Ik zou je niet eens ongelijk geven.

DE JONG

Maar zo is het niet gegaan, hè?

Kim kijkt verbaasd op --

DE JONG

We hebben schoenafdrukken, vingerafdrukken, waarschijnlijk van een man... Bandensporen in de tuin...

VAN OUD

Nou was je man natuurlijk geen lieverdje. We kennen hem. Veel vrienden, ook veel vijanden...

DE JONG

Dus als jij nou een naam zou moeten noemen?

KIM

Dat kan ik niet...

VAN OUD

Wie bescherm je? Wij kunnen jou beschermen.

KIM

Nee, ik kan het niet... want ik weet het niet. Ik lag in bed. En toen ik beneden kwam lag Dylan daar al.

DE JONG

Die bandensporen vinden we
interessant. Glad profiel. Geen
fiets, geen auto...

VAN OUD

Ken je iemand die dat soort sporen
achter zou kunnen laten?

In op Kim die daar over nadenkt...

KIM

Er is misschien wel iemand...

39 EXT. PARKEERPLAATS VRACHTWAGENS - DAG

39

De scootmobiel van Karim, die we eerder in de voortuin van Dylan zagen, is een speciaal geval: hij heeft een speciale retro-neus zodat hij op een kleine vrachtwagen lijkt.

Karim zit onderuit in het voertuig, zijn voeten op het stuur, terwijl hij praat met een groepje VRACHTWAGENCHAUFFEURS --

KARIM

Maakt mij niet uit. Je betaalt mij
per dag. Rij ze lekker naar
Roemenië op en neer, vinden ze nog
leuk ook. Allemaal heimwee.

Verderop staan een paar VERVEELDE PROSTITUEES. Karim wijst naar ze, de vrachtwagenchauffeurs mompelen instemmend.

Dan: SIRENES en ZWAAILICHTEN op deze truckstop. Tussen alle vrachtwagens door komen meerdere politiewagens aanrijden. De prostituees snellen weg, de vrachtwagenchauffeurs stappen haastig weer in en Karim scheurt weg in zijn scootmobiel...

40 EXT. POLITIEBUREAU - NACHT

40

Het is inmiddels donker. De woedende Karim (die blijkbaar prima kan lopen) wordt door AGENTEN het bureau in geleid --

KARIM

Ik neuk al jullie moeders!
Allemaal! Tegelijk! In de kont!

Terwijl hij naar binnen wordt gebracht, komt Kim juist naar buiten. Ze ziet Karim niet want ze zoekt iets in haar tasje.

Karim ziet haar wel. Hij kijkt haar na.

Wij blijven bij Kim, die in haar tasje een sigaret vindt. Nu nog een vuurtje...

...en ziet dan Nathalie bij een muurtje staan roken. Kim loopt op haar af --

KIM

Mag ik een vuurtje?

Nathalie geeft Kim een vuurtje. Kim neemt een lange haal om de spanning van zich af te krijgen, ze ziet dat Nathalie er ook doorheen zit --

KIM
Gaaf het?

NATHALIE
Beetje een klottedag.

KIM
Ja...

Ze roken een moment in stilte, tot Nathalie grimmig lacht --

NATHALIE
Mijn vader zei vroeger altijd tegen me: 'Morgen is de eerste dag van de rest van je leven...'

KIM
Wauw! Thanks.

Nathalie is geamuseerd dat Kim dit zo serieus neemt. Zo staan ze daar met z'n tweeën, peinzend over het leven.

41 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

41

Een nieuwe dag. Herman ligt in zijn stoel te slapen, de ingelijste vakantiefoto van zijn gezin in zijn armen.

KLOP KLOP aan de voordeur. Herman schrikt wakker en laat van schrik de foto uit zijn handen glippen. *KRATSJ!* -- kapot.

Herman schrikt, en kijkt met pijn in zijn ogen naar dit aandenken aan een vorig leven.

KLOP KLOP KLOP KLOP -- er wordt weer geklopt. Herman staat moeizaam op en schuifelt richting de voordeur --

HERMAN
Hèhè. Ik kom al, ik kom al.

Herman opent de deur en verstijft. Het is Kim. Ze kijkt hem ongemakkelijk aan. Hij kijkt ongemakkelijk terug --

HERMAN
Ik dacht dat het de politie was...

KIM
Nee. Ik ben het (...). Mag ik even binnen komen?

HERMAN
Waarom?

KIM
Om te bedanken.

Ze toont hem een zelfgeplukte bloem. En daar is Herman zo verbaasd over dat hij haar door laat.

Kim stapt Hermans appartement binnen. Ze ziet de lege flessen overal, pakt er eentje en stopt de bloem erin --

HERMAN

Ik zag dat ze je meenamen,
gisteren.

KIM

Ja, voor verhoor en zo.

HERMAN

En nu ben je vrij.

Kims blik valt op de kapotte fotolijst. Ze herkent de veel jongere Nathalie niet...

HERMAN

En ik ook...

KIM

Ik heb u erbuiten gehouden. Ze denken dat een vriend van Dylan het deed. Nou ja, vriend. Echt een vieze hond eigenlijk. Met een strafblad en alles. Dat houdt ze wel even bezig. Denk ik. Ik weet het niet zo goed.

HERMAN

Waarom heb je niet gewoon de waarheid gezegd..?

KIM

Wat?

HERMAN

Ik had nu gearresteerd moeten zijn.

Kim begint het langzaam te snappen --

KIM

Maar... dus u wou juist... U deed het... ik... Wat?

HERMAN

Ik verwacht niet dat je het begrijpt.

Dat komt goed uit, want Kim snapt er helemaal niks van --

HERMAN

Geeft niet, ik ga wel weer terug naar de politie dan.

KIM

Ho, wacht... Nee. Dat kan niet.

HERMAN

Natuurlijk wel.

KIM

Dan weten ze dat ik gelogen heb.
Dat ik er toch iets mee te maken heb.

HERMAN

Ik leg het ze wel uit, ik moet gearresteerd worden.

KIM

Maar ik niet! Vanochtend zag ik de zon opkomen en toen dacht ik bij mezelf, dit is de eerste dag van de rest van m'n leven. En dat komt door u. Door jou. Mag ik 'je' zeggen?

Een klein moment van verbaasde herkenning bij Herman --

HERMAN

Ja... Daar ben ik hartstikke blij om, maar-

KIM

Wacht, je zei terug naar de politie...

HERMAN

Ik heb al geprobeerd te bekennen, maar ze geloofden me niet. Dat ik dat zou kunnen.

KIM

En nu gaan ze je wel geloven?

HERMAN

Ik heb vast sporen achtergelaten.

Hermans blik gaat onwillekeurig naar zijn UITGETRAPTE SCHOENEN die bij de deur staan. Kim ziet het.

Herman loopt snel naar de schoenen toe maar Kim is sneller. Ze pakt de schoenen op --

HERMAN

Geef me die schoenen terug!

KIM

Nee. Die ga je naar de politie brengen dan zeker.

HERMAN

Jij gaat hier niet weg met mijn schoenen.

KIM

Ik laat ze hier niet achter.

HERMAN

Hè, mevrouw...

KIM

Kim.

HERMAN

Kim. Herman. Het punt is...
(verzint een smoes)
...ik heb geen andere schoenen.

KIM

Welke maat heeft u?

Herman kijkt Kim verbaasd aan...

42 INT. SCHOENWINKEL - DAG

42

Herman zit op een krukje in een schoenwinkel te wachten. Kim zoekt door een rek met degelijke oude mannenschoenen en het duurt Herman veel te lang. Hij trekt de eerste de beste WITTE SPORTSCHOENEN uit een rek en checkt de maat --

HERMAN

Deze zijn goed.

Kim kijkt hem verbaasd aan, maar legt zich er bij neer.

CUT TO:

Bij de kassa. Kim rekent de schoenen contant af terwijl Herman met zijn rollator achter haar staat met de schoenen al aan. Kim krijgt de bon en draait zich naar Herman --

KIM

Ik zal de oude weggooien dan.

HERMAN

Goed... Eh... bedankt.

KIM

Ja, jij ook bedankt...

Dan vertrekt Kim. Herman schuifelt langzaam achter haar aan.

43 EXT. HUIS KIM - DAG

43

Kim op straat. Ze nadert haar eigen huis maar houdt in als ze ziet dat er iemand voor haar deur staat te wachten.

Of eigenlijk zit te wachten. Karim hangt in zijn scootmobiel met zijn voeten op het stuur. Restjes van politielinten wapperen in de wind. Karim glimlacht naar Kim --

KARIM

Hee schatje.

KIM

Karim...

KARIM

Hoe gaat het met je?

Karim pakt Kims hand vast. Een liefdevol gebaar lijkt het, maar hij laat haar de hele scène niet meer los --

KIM

Gaat wel.

KARIM

Hebben ze al het bloed weggekregen?

KIM

Zit nog wel een beetje.

KARIM

Moet ik iemand langs sturen? Ik ken een goed meisje.

KIM

Nee hoeft niet.

KARIM

Ben jij een beetje oké? Die stomme klootzak. Het was mijn vriend, maar wat een kankerlijer.

Kim weet niet zo goed hoe ze hier op moet reageren --

KARIM

Heb je nog gezeik gehad?

KIM

Nee. Niet echt.

KARIM

Oh mooi. Hee, zag ik jou gisteren niet het bureau uitlopen? Ik werd net binnengebracht voor verhoor.

Kim schrikt --

KARIM

Hoe kan dat nou, dat ze dachten dat ik het was?

KIM

Weet ik niet...

KARIM

Maar jij bent vrij. Dus jou verdenken ze niet.

KIM

Jij loopt toch ook- jij bent toch ook vrij?

KARIM

Ja, want ik heb een prachtig alibi. Met getuigen en alles.

KIM

Fijn...

KARIM

Nou, ik vind dat niet zo fijn, ik ben er best wel van geschrokken.

KIM

Ja, snap ik...

KARIM

Weet jij dan wie het wel gedaan heeft? Want die zou ik weleens willen spreken. Het is toch m'n reputatie. En dat vind ik wel een beetje vervelend. Dat snap je wel, toch?

KIM

Ja...

KARIM

Wat ik nou zo toevallig vind is dat ze mij net pakten toen jij werd vrijgelaten. Dan denk ik hee, hoe kan dat? Dan ga ik dingen denken. En dan denk ik zomaar ineens dat jij misschien mijn naam genoemd hebt.

Kim wordt nu echt bang --

KARIM

Dus hoe gaan we dit goedmaken?

KIM

Wat..?

KARIM

Ik zou een schadevergoeding toch wel op z'n plek vinden.

KIM

Maar... ik heb niks..!

KARIM

Je hebt een mooi lichaam...

KIM

(heel beslist)

Nee, dat doe ik niet. Ik heb niks fout gedaan.

KARIM

Maar wie wel dan? Weet jij wie het was? Zeg eens?

KIM

Nee...

KARIM

Wat jij wil. Maar dan moet je zelf over de brug komen. Ik denk zelf aan 10K.

(MORE)

KARIM (cont'd)
 Maar dat wordt alleen maar meer als
 ik langer moet wachten, dat snap je
 wel, toch?

Kim weet niet hoe ze moet reageren --

KARIM
 Twee weken lijkt me heel redelijk.
 Toch?

Kim staat aan de grond genageld. Hoe moet ze dat betalen..?

KARIM
 Hee, maar ik ben er voor jou hè. Is
 alles geregeld met de begrafenis en
 zo? Gewoon even bellen dan, hè.

KIM
 Thanks...

44 EXT. FLAT - DAG

44

Er wordt weer een overleden persoon afgevoerd bij de flat
 van Herman en alle bewoners staan toe te kijken.

Herman komt aanrollen en zakt naast Gerda, Diny en Frits op
 een bankje neer. Frits merkt de nieuwe schoenen op --

FRITS
 Goeie stappers.

HERMAN
 (wijzend op de kist)
 Wie is dit nou weer?

DINY
 Meneer van Kemenade. Met die
 elektrische zonwering, weet je wel?

FRITS
 Wat gaat daar mee gebeuren eigenlijk?

DINY
 Kom, daar is de huismeester.

Diny en Frits vertrekken. Herman kijkt even naar de afwezige
 blik van Gerda --

HERMAN
 Het is helemaal mislukt. Nou ja,
 het is wel gelukt, maar...
 (trekt conclusie)
 Ik moet het gewoon nog een keer
 proberen.

GERDA
 Nog een keer..?

Gerda heeft geen antwoord, maar dat verwachtte Herman ook
 niet. Hij is al aan het nadenken over zijn nieuwe missie.

Het is het begin van een opvallend vrolijke MONTAGESEQUENTIE, op 'Cocaine Blues' van Johnny Cash, of een ander gezellig nummer over moord.

45 MONTAGESEQUENTIE (DIVERSE LOCATIES)

45

- A) APPARTEMENT -- Herman leest de krant. Hij omcirkelt berichten als 'lokale straatrovers' en 'inbraakgolf'.
- B) HUIS KIM -- Kim maakt met haar telefoon foto's van Dylans spullen: een stereo, telefoon, Playstation, fitnessapparatuur, dure merkkleding.
- C) ACTIVITEITENZAAL -- Herman zit tegenover Frits, Diny en Gerda. De vrouwen moeten om Frits lachen terwijl Herman hatelijk naar hem kijkt...
- D) HUIS KIM -- Kim staat in de deuropening terwijl in JUMPCUTS alle spullen van Dylan naar buiten gedragen worden door kopers.
- E) SLIJTER -- Ronald stopt hoofdschuddend flessen in een doos voor Herman. Herman bekijkt Ronald eens goed terwijl hij geld neerlegt. Wat een irritante vent eigenlijk...
- F) APPARTEMENT -- Herman slaat gefrustreerd de krant dicht en gooit hem op een stapel van ongeveer 10 kranten. De stapel glijdt weg waardoor Hermans blik valt op de kapotte fotolijst die nog steeds op de grond ligt.
- G) HUIS KIM -- Kim telt haar briefgeld aan de keukentafel. Het is maar een klein stapeltje en ze maakt zich zorgen.
- H) APPARTEMENT -- Herman haalt de familiefoto uit een gebroken lijstje en stopt het voorzichtig in een nieuwe.
- I) PARK -- Herman kijkt zittend op zijn rollator naar een passerende zakenman die te hard belt. Klierende pubers. Een vrouw die haar hond voorttrekt. Herman maakt aantekeningen.
- J) SLAAPKAMER -- Herman in bed, lezend door zijn vele aantekeningen van die dag.
- K) HUIS KIM -- Kims bank, bed en andere meubels worden naar buiten gedragen door kopers. Ze blijft in de deuropening achter met een handje geld.
- L) APPARTEMENT -- Herman krijgt een doos aangereikt door een bezorger. Hij haalt er een NIEUW SFEERLAMPJE uit en zet hem naast de familiefoto in de kast. Nu valt zijn blik op de muur met het afgescheurde behang...
- M) HUIS KIM -- Kim zit in de hoek van een vrijwel lege kamer te huilen. Fel verlicht door een enkel peertje aan het plafond.
- N) APPARTEMENT -- Inge Leeflang zit weer eens te kloten met haar laptop. Nathalie's blik valt op de muur: het behang is gerepareerd! Ze kijkt naar haar vader. Er is iets veranderd. Ze snapt niet waarom maar het doet haar plezier.

46 EXT. HUIS KIM - DAG**46**

Herman loopt over straat op zijn witte sportschoenen, nog wel met zijn rollator maar een stuk minder voorovergebogen.

Als hij Kims huis passeert ziet hij daar Karim in zijn scootmobiel voor de deur staan. Hij bonkt op het raam --

KARIM

Lieve schat, dit heeft toch
helemaal geen zin? Doe gewoon open,
dan kunnen we erover praten. Ik
begin het nou wel een beetje
vervelend te vinden.

Karim geeft het op en rijdt weg. Herman staat in de weg met zijn rollator en Karim TOETERT hem in zijn gezicht --

KARIM

Effe doorrollen, ouwe poepvreter.

Herman laat hem passeren en kijkt hem verbaasd na. Karim zet al rijdend een SPEAKERTJE aan, met harde Turkse muziek die doorklinkt terwijl hij vertrekt.

Herman kijkt naar Kims huis en ziet Kim verschijnen van achter de gordijnen. Ze is thuis! Ze kijken elkaar aan...

47 INT. HUIS KIM - DAG**47**

Herman is binnen. Kims huis is bijna helemaal leeg. Zijn blik valt op de ingetrokken bloedvlek op de vloerbedekking. Kim komt met twee theemokken de keuken uit --

KIM

Het is met warm water uit de kraan
want ik heb geen waterkoker meer.

HERMAN

Wat is er allemaal aan de hand hier?

KIM

Ik heb geld nodig.

HERMAN

Je hele huis is leeg!

KIM

Verkocht. Ik heb 10.000 euro nodig.

HERMAN

Waarvoor?

KIM

Maakt dat uit?

HERMAN

Misschien kan ik helpen.

KIM

Je hebt al genoeg geholpen.

Herman weet zich geen houding te geven, en uiteindelijk legt Kim toch maar uit --

KIM

Het is voor Karim, die vriend van Dylan. Hij zegt dat het mijn schuld is dat ze hem hebben opgepakt. Nou wil ie geld zien.

Herman denkt er over na, voelt zich schuldig --

HERMAN

Dit was niet mijn bedoeling.

KIM

Het is gewoon wat het is...

HERMAN

Wat? Nee, niks 'is wat het is'. Als jij geen grenzen trekt, dan stapt iedereen over je heen, Kim. Ik bedoel, waarom laat je mij eigenlijk binnen? Na wat ik hier gedaan heb? Waar is je autonomie? Waar is je eigenwaarde? Waar is je-

Kim is perplex, tranen in haar ogen, ze weet het ook even niet meer en Herman krijgt medelijden --

HERMAN

Misschien kan ik met die Karim praten.

KIM

Kan niet. Hij is echt gek. Hij brandmerkt meisjes, met sigaretten.

Herman gruwelt ervan, maar het geeft hem ook een nieuw idee --

HERMAN

Ik ben een ouwe man, mij doet hij niks. Ik ga naar hem toe.

KIM

Je gaat hem toch niet eh..?

HERMAN

Nee, natuurlijk niet! Gewoon praten, mannen onder elkaar.

KIM

Neem dan mee wat ik heb, bijna drieduizend.

Herman twijfelt even, maar ziet de wanhopige blik van Kim en accepteert de envelop met geld van haar. Hij kijkt haar geruststellend aan --

HERMAN

Het komt goed. Waar kan ik hem vinden?

Kim twijfelt, maar wil Herman graag geloven.

48 EXT. PARKEERPLAATS VRACHTWAGENS - NACHT

48

Herman staat in de schaduw van een vrachtwagen, op een slechtverlicht parkeerterrein naast de snelweg. GERAAS van verkeer. De paar lampen die hier hangen werpen lange schaduwen over het stille terrein, wat door alle geparkeerde vrachtwagens een klein doolhof is geworden.

Herman haalt het pistool van Dylan uit zijn zak en spant de haan met een *KLAK!*

Herman steekt het wapen weg en duwt zijn rollator tussen de vrachtwagens door. In de verte klinkt *GELACH*.

Herman kijkt voorzichtig om het hoekje van een truck...

Karim zit in zijn scootmobiel. Naast hem een *CHAUFFEUR* en een *OOST-EUROPEES MEISJE*. De chauffeur neemt het meisje mee.

Herman ziet dat ze in een vrachtwagen stappen en - *TOETTOET!* - wegrijden. Nu is Karim weer alleen. Hij pakt zijn telefoon en begint te bellen.

Herman haalt diep adem en rolt zijn rollator de hoek om. Karim ziet hem niet aankomen --

KARIM

Dag lieve mama. Nog net op tijd!
Nou daar komt ie, er is er een
jarig hoera! Hoera!

Herman gaat in een rechte lijn op Karim af. Karim kijkt afwezig op en herkent Herman --

KARIM

Ik bel je zo terug.
(hangt op)
Hee ouwe! Wat doe jij nou hier?

Herman haalt het pistool tevoorschijn en mikt het op Karim, die meteen zijn handen in de lucht gooit --

KARIM

Yo, rustig. Wat is dit? Wat moet je van me?

Herman haalt de trekker over.

TIK. Niks. *TIK TIK*. Geen schot. Herman knijpt zo hard hij kan, maar de trekker gaat niet over. Herman kijkt geschrokken van het pistool naar Karim...

Karim rijdt direct naar voren, en grijpt naar het pistool. Herman klampt zich met alle kracht die hij heeft aan het wapen vast, maar de jonge man is veel sterker.

Dan - *WHAP* - vliegt het wapen uit zijn handen. Het *KLETTERT* tussen twee vrachtwagens door, de doorgaande weg op, waar het stil komt te liggen in het licht van de schijnwerpers.

Herman trekt zich los en wil met zijn rollator naar het pistool toe rijden, maar Karim doet hetzelfde in zijn scootmobiel. En hij rijdt een stuk sneller.

Karim rijdt zichzelf tussen de vrachtwagens door, de toegangsweg van de parkeerplaats op. Hij grist het wapen van het asfalt, draait zijn wagentje snel weer om naar Herman --

KARIM

Wie de fuck denk jij wel nie-

BWAFFFF - Hij wordt overreden door een vrachtwagen.

Herman staat nog steeds verscholen tussen de vrachtwagens, verbijstering op zijn gezicht.

De vrachtwagen komt met PIEPENDE BANDEN tot stilstand, een grote rode streep achterlatend. De deur gaat open en de CHAUFFEUR komt lijkbleek naar buiten --

CHAUFFEUR

Jezus! Oh Jezus! Oh kut! Oh nee!

Herman kijkt naar de bloedresten op het asfalt. GESCHREEUW van de chauffeur die hem nu gezien heeft --

CHAUFFEUR

Bel een ambulance!

Herman is meer geïrriteerd dan geschokt.

49 EXT. PARKEERPLAATS VRACHTWAGENS - OCHTEND

49

Het is licht. Twee politiewagens blokkeren de parkeerplaats, witte schermen om Karims lichaam. Herman zit achter in een ambulance met een bekertje water, Nathalie zit naast hem --

NATHALIE

Dus m'n vader neukt hoeren op een afwerkplek. Fucking gênant dit. Ik weet dat ik zei dat je een hobby moest zoeken maar Jezus Christus.

HERMAN

Hè? Ik was hier niet om te...
daarvoor was ik hier niet.

NATHALIE

Wat deed je hier dan?

HERMAN

Ik heb die man vermoord.

NATHALIE

Ik weet dat het zo voelt, maar het was gewoon een ongeluk.

HERMAN

Nee, het was mijn schuld. Ik heb het gedaan.

NATHALIE

Zo moet je niet denken, pap. Die chauffeur heeft het ons allemaal al verteld, het was een ongeluk.

HERMAN

Ik moet gearresteerd worden.

NATHALIE

Het is goed dat je nog steeds behoefte hebt aan... intimiteit.

HERMAN

Ik moet de gevangenis in!

Dan worden zijn ogen groot, hij ziet onder een vrachtwagen het pistool liggen... Nathalie heeft niets door --

NATHALIE

Ik mis het soms ook heel erg. Dat er niemand is die je aanraakt. Dat je zo'n hele dag doorkomt en je maakt letterlijk met niemand contact. Dus ik snap het wel. En het is gewoon een gerespecteerde beroepsgroep dus misschien ben ik wel heel ouderwets, of te romantisch of zo... Ik bedoel, een fysio zit ook aan je lichaam... Maar laten we dan wel iemand zoeken die d'r vak verstaat, een echte escort of een callgirl. Niet zo'n straatsloerie, pap, echt.

Herman wijst naar het pistool, maar Nathalie praat verder --

NATHALIE

Denk ook eens een keer aan mij! Hoe dit op mij... hoe zeg je dat? Afstraalt. Dit straalt heel slecht op mij af!

Herman trekt zijn hand terug --

HERMAN

Het spijt me.

NATHALIE

Ja mij ook. Jij doet gewoon waar je zin in hebt de hele dag en ik maar puinruimen. Wanneer gaat het voor mij nou eens beginnen? Ik ben al bijna 40! Godverdomme.

Nathalie tovert een glimlach op haar gezicht als ze haar chef naar haar ziet wuiven. Ze staat op --

NATHALIE

Nou, daar gaan we... Blijf maar even hier, ik breng je zo thuis.

Herman blijft in zijn eentje achter.

50 EXT. FLAT - DAG

50

Herman zit uitgeblust naast Gerda op het bankje voor de flat. Na een lang moment stilte --

HERMAN

Nou... je raadt het nooit...

Voor Herman verder kan praten klinkt er COMMOTIE. Inge Leeflang komt uit het pand, met Diny in haar kielzog --

DINY

Mevrouw, wacht nou even!

Maar Inge loopt haastig door naar haar auto. Ze stapt snel in voor Diny haar in kan halen. Herman staat op (zonder rollator!) en loopt achter Diny aan --

DINY

Waar moet ik dan heen? Waar moet ik dan wonen?

Inge start haar auto. De autoradio die nog aanstond barst meteen los in een vrolijke Frans Bauer knaller. Inge zet hem snel uit en scheurt weg --

DINY

Ik heb toch niets verkeerd gedaan!

Diny kijkt Herman wanhopig aan. Ze begint te snikken --

DINY

Ik wil hier helemaal niet weg!

51 INT. ACTIVITEITENZAAL - DAG

51

Herman zit met Diny, Frits en Gerda in de activiteitszaal. Een VRIJWILLIGER presenteert op de achtergrond een lui potje bingo voor een handjevol mensen --

DINY

Mijn indicatie klopt niet met m'n woning. Ik zit nu op een VV6 plek terwijl ik VV4 heb. Of was het 5?

VRIJWILLIGER (O.S.)

Nummertje 4...

DINY

Ik vond het uitzicht gewoon mooier in de westvleugel, dus toen mevrouw Bootsgezel overleed...

FRITS

Ze kunnen je toch niet zomaar wegsturen?

VRIJWILLIGER (O.S.)

Nummer 34...

DINY

Ik heb een maand om te vertrekken!

Gerda legt haar hand troostend op die van Diny. Frits schenkt uit onmacht iedereen koffie in --

FRITS

Bespottelijk.

DINY

Kon ik maar onderop de stapel komen, dan gaan er zo een paar jaar overheen voor ze weer aan je denken.

VRIJWILLIGER (O.S.)

Nummer 72... Iemand?

Herman ziet dat Frits een heupflacon tevoorschijn haalt om alle koffies te versterken. Hij kijkt even naar Herman, die schudt van nee: geen behoefte aan --

DINY

Maar dat gebeurt alleen als je een nieuwe case manager krijgt. En ik zie die stomme Leeflang nog niet met pensioen gaan.

Door die opmerking krijgt Herman een onzalig idee. We gaan in op zijn gezicht --

OUDE VROUW (O.S.)

BINGO!

Herman richt zich op Diny en kijkt haar warm aan --

HERMAN

Jij hoeft nergens bang voor te zijn.

52 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

52

Een opengeklapt telefoonboek met een adres omcirkeld bij de naam Leeflang... RIP! -- Herman rukt de hele pagina eruit en steekt hem bij zich.

Daarna pakt hij het pistool van Dylan. Hij weet nog steeds niet hoe het ding nou precies werkt: hij bekijkt het van alle kanten, tot hij recht de loop in staart en het geschrokken van zich af legt.

Zijn blik valt op de hamer die hij heeft meegenomen van het vogelhuisjebouwen...

53 INT. HUIS KIM - DAG (VOORHEEN 55)

53

Kim is doodsbang. Ze zit met gesloten gordijnen in haar vrijwel lege kamer, bijtend op haar nagels. PIEP-PIEP doet haar telefoon en ze schrikt zich kapot.

Dan opent ze haar appje. We zien een bericht van ene Chantal:

Hee chicky, hep je t gehoord? Karim is doooooood!

Kim gelooft haar ogen niet...

54 EXT. FLAT - AVOND

54

Herman vertrekt uit zijn flat, zonder rollator, gehuld in zwarte kleren. Hij wandelt op snelheid naar de bushalte.

Wij blijven achter bij de flat... en zien dat net als Herman weg is, Kim arriveert. Ze hebben elkaar net gemist.

55 INT. HUIS INGE LEEFLANG - WOONKEUKEN - NACHT

55

Inge zit aan haar eettafel te huilen. Om haar heen stapels en stapels dossiers. Het GEZOEM van een magnetron op de achtergrond, tot een PING! haar uit haar gedachten haalt.

Inge haalt een bakje uit de magnetron en brandt haar vingers. Ze gaat met het bord aan tafel zitten.

Inge neemt een hap en pakt een dossier van de dichtstbijzijnde stapel. Met een zucht slaat ze het open.

DING DONG! Leeflang kijkt verbaasd naar de klok...

56 I/E. HUIS INGE LEEFLANG - NACHT

56

Inge opent haar voordeur en schrikt...

Daar staat Herman. Maar Herman is onherkenbaar want hij heeft nu ook een ZWARTE BIVAKMUTS opgezet --

INGE

Wat..?

Herman brengt dreigend zijn hamer omhoog. Inge GILT en rent haar huis weer in. Herman volgt haar en gooit de deur dicht.

57 INT. HUIS INGE - NACHT

57

Binnen rent Inge naar haar vaste telefoon en toetst 112. Maar - BENG! - Hermans hamer verbrijzelt het toestel al!

Inge rolt weg, de bank op, zover als ze weg kan komen --

INGE

Ga weg! Wat moet je!?

Herman zet een stap naar haar toe, torent boven haar uit. Als hij spreekt, is dat met een diepere stem dan normaal --

HERMAN

Ik wil je dossiers.

INGE

M'n wat..?

HERMAN

Je dossiers. En je computer.

Inge is stomverbaasd. Dit is geen gewone overval...

CUT TO:

Herman kijkt toe hoe Inge supermarkttassen vult met dossiers. Het zijn er veel. Meer dan hij had verwacht --

HERMAN

De ouwe hoef ik niet.

INGE

Dit zijn geen ouwe, dit zijn
allemaal lopende zaken.

Inge ziet Herman ongemakkelijk naar de grote stapels kijken.

Ze zet een stap naar haar keuken en Herman heft meteen zijn dreigende hamer op. Inge negeert hem en haalt een BOODSCHAPPENTROLLEY tevoorschijn --

INGE

Zal ik het hier in doen?

Herman knikt en Inge begint alles in te laden. Herman kijkt ongeduldig naar de klok.

Als Inge klaar is, pakt Herman het wagentje van haar over --

HERMAN

En je neemt ontslag. Morgen.

INGE

Waarom..?

HERMAN

En dan kom je er nog goed mee weg.
Is dat begrepen?

INGE

Ja...

Herman knikt en vertrekt met het karretje --

INGE

...meneer Van Zanten.

Herman draait zich verschrikt terug. Hij ziet dat Inge's blik op zijn witte schoenen is gevallen --

INGE

Denkt u dat ik gek ben of zo?

HERMAN

Eh...

INGE

Ongelofelijk. U denkt echt dat u mij kan komen bedreigen? Dat ik het probleem ben? De dossiers? U bent zelf het probleem!

Herman staat er schaapachtig bij, de bivakmuts nog steeds over zijn hoofd. Inge komt langzaam op stoom --

INGE

Elke dag krijg ik naar mijn kop
geslingerd dat ik niet mee wil
denken. Dat ik niks van de situatie
begrijp. Dat het allemaal zo
oneerlijk is. En elke keer dat ik
langskom zit u er precies hetzelfde
bij, als een luie zak met stront
die wil dat iemand anders zijn
leven wel eventjes op orde gaat
brengen. En ik maar luisteren naar
dat geklaag: 'Oh, wat lijkt me dat
zwaar, god wat erg,' Flikker toch
op, vent!

Inge stapt dreigend op Herman af --

INGE

Denkt u dat u de enige bent met
problemen? We zijn toch allemaal
ongelukkig!? Moeten we het dan
allemaal maar opgeven? Of mag
alleen u dat? Een beetje in dat
vieze huis gaan zitten zuipen. Weet
je hoe je kan stoppen met drinken?
Dan moet je *stoppen met drinken!* En
je niet zo aanstellen. Maar ja, dat
mag ik natuurlijk niet zeggen, want
dan 'neem ik de verslaving niet
serieus'. En doe ik dat wel, hou ik
me aan alle voorschriften, aan alle
draaiboeken, aan alle protocollen,
werk ik me de hele dag in het zweet
en dan word ik godverdomme in m'n
eigen huis overvallen! Ga gewoon
dood man!

Herman trekt zijn bivakmuts omhoog, weet niet wat hij moet
zeggen, maar Inge stapt nog dichterbij hem af --

INGE

Echt. Doe het gewoon. Spring uit het
raam, neem een hand met pillen, een
bad met een scheermes. *Dat is een
oplossing.* En weet u wie ik dat gun?
Uw dochter. Die zie ik gewoon kapot
gaan. Ze schreeuwt het uit met haar
ogen: *Laat dit ophouden.* Al die
energie, al die levenskracht,
allemaal in dat zwarte gat gezogen.
Want dat is wat u bent, een zwart
gat. U neemt maar en u neemt maar en
u neemt maar en u-

PLOK! Herman slaat zijn hamer woedend neer op Inge's hoofd.
Ze valt meteen neer en landt aan Hermans voeten. Ze tilt
zich moeizaam overeind op haar handen terwijl het BLOED uit
een wond uit haar hoofd gutst.

Herman kijkt toe. Zelf ook geschokt. Hij kwam hier niet met dit doel, maar ze heeft hem geraakt waar het zeer deed.

Inge kijkt naar het bloed aan haar hand --

INGE

...dat kan er ook nog wel bij...

...en dan valt ze plat neer.

Herman staart naar Inge's lichaam. Dan begint ze te schokken.

Het is heel naar om te zien, ook voor Herman. Inge heeft haar ogen nog open, kijkt hem wanhopig aan. *Help...*

Herman kan maar één manier van helpen bedenken. Hij haalt uit met zijn hamer en laat hem met een PLOF neerkomen.

We blijven OP HERMAN. Een lang moment kijkt hij neer op het lichaam, kijkt ontredderd naar de hamer in zijn eigen hand. *Wat heeft hij gedaan..?*

...dan loopt hij naar Inge's tafel, waar haar mobiele telefoon tussen de dossiers ligt. Hij toetst 112 --

ALARMCENTRALE (V.O.)

112 alarmcentrale, belt u voor
politie, brandweer of ziekenwagen?

Herman twijfelt --

ALARMCENTRALE (V.O.)

112 alarmcentrale, hoort u mij?

Herman probeert zijn gedachten te ordenen --

ALARMCENTRALE (V.O.)

Bent u in gevaar?

Herman kijkt naar het levenloze lichaam van Inge --

ALARMCENTRALE (V.O.)

Hallo? Kunt u mij de aard van het
probleem beschrijven?

Herman krijgt geen woorden uit zijn mond. Hij hangt op en veegt het toestel schoon. Dan pakt hij de trolley en vertrekt.

58 EXT. HUIS INGE LEEFLANG - NACHT

58

Herman stapt naar buiten. De frisse lucht brengt hem weer tot zijn positieven. Even lijkt hij weer naar binnen te gaan, maar dan bedenkt hij zich. De wereld lijkt op zijn kop te staan.

Uiteindelijk vertrekt hij met de trolley de nacht in.

59 INT. APPARTEMENT HERMAN - SLAAPKAMER - NACHT 59

Herman in zijn bed, nadenkend over wat er gebeurd is. We zien hem voor onze ogen tot rust komen. De twijfel verdwijnt, zijn blik ontspant.

Dan doet hij het lichtje uit met een KLIK en alles is zwart.

60 INT. CEL - NACHT 60

Het is pikdonker in de cel waar we eerder waren. Het LUIKJE van de cel schuift open, een straal licht valt op Hermans gezicht. Hij is jonger en ligt op zijn rug op zijn brits.

Er hangt een vreemde rust over hem heen --

HERMAN

Tuta va bene.

Het luikje sluit met een KLAP.

61 EXT. FLAT - DAG 61

Herman zit buiten op het bankje, zegt in zichzelf --

HERMAN

Tuta va bene...

DINY (O.S.)

Toeti wat?

We zien nu dat Diny, Gerda en Frits ook op het bankje zitten. Ze kijken toe hoe er weer een overledene wordt afgevoerd. --

HERMAN

Niks.

Diny is ongepast dolblij --

DINY

Ze belden vanochtend. Zo'n opluchting. Voor ze nu weer aan me toe zijn, zijn we zo twee, drie jaar verder. Als ik dat al haal.

FRITS

Je hebt wel geluk gehad, zeg.

We zien dat Frits dezelfde witte sportschoenen draagt als Herman --

DINY

D'r kijkt een engeltje op me neer.

FRITS

Maar wat is er nou precies gebeurd met die vrouw?

DINY
 Geen idee, maar ik krijg een
 nieuwe. Misschien heeft iemand er
 wel vermoord of zo.

Diny schiet in de lach, maar houdt haar hand voor haar mond
 als de familie van de overleden bewoner haar aankijkt --

GERDA
 Herman vermoordt mensen.

Iedereen kijkt haar aan... en dan negeren ze haar --

DINY
 Komen jullie zo mee mandala's
 haken? Ik heb aan Irma's dochter
 gevraagd om ons les te geven.

FRITS
 Hoe laat is dat?

Terwijl Diny en Frits onhoorbaar door babbelen, ziet Herman
 ineens dat Kim op hem af komt lopen.

Snel staat hij op en nadert haar. Ze is bang --

KIM
 Wat heb je gedaan?

HERMAN
 Wat bedoel je?

KIM
 Karim. Hij is...

Ze moeten opzij stappen om de lijkwagen te laten passeren --

KIM
 Hij is dood!

HERMAN
 Wat? Hè?

KIM
 (verbaasd)
 Oh. Ik dacht dat jij...

HERMAN
 Nee, ik heb alleen met hem gepraat.
 Hij is dood? Dat weet je zeker?

KIM
 Onder een vrachtwagen gekomen.

HERMAN
 En jij denkt dat ik dat gedaan heb?

Kim durft niet 'ja' te zeggen maar dat dacht ze wel --

HERMAN

Ik heb hem jouw geld gegeven, hij ging er over nadenken en toen ben ik weer naar huis gegaan.

Kim twijfelt. Ze wil Herman graag geloven maar weet niet zeker of ze dat kan --

HERMAN

Wat is het probleem? Die kerel heeft je bedreigd. Er kijkt een engeltje op je neer, Kim.

KIM

Ik dacht gewoon even dat jij... voor de tweede keer... voor mij...

HERMAN

Is niet zo. Echt niet. Ik zweer het.

Kim besluit hem te geloven, is een beetje opgelucht al --

KIM

Maar je hebt hem wel al m'n geld gegeven dus?

HERMAN

Ja.

KIM

Dan heb ik echt niks meer...

HERMAN

Vandaag is de eerste dag van de rest van je leven. Ga erop uit, zoek een leuke baan! Je bent jong, je bent slim...

KIM

Waar moet ik werken dan?

Herman krijgt een idee...

62 EXT. SLIJTER - DAG

62

Door het raam van de slijter zien we Herman en Kim binnen praten met Ronald. Herman stelt Kim aan hem voor en hij schudt haar hand, bekijkt haar eens goed.

Er wordt geglimlacht, Ronald wijst op de kassa en de schappen en Kim knikt ijverig.

63 INT. APPARTEMENT HERMAN - NACHT

63

Kim staat in een pan met pastasaus te roeren in Hermans keuken, terwijl hij ongemakkelijk toekijkt --

HERMAN

Dit had echt niet hoeven...

KIM

Tuurlijk wel. Ik wil graag iets
terugdoen. En ik hou van koken. Ik
heb alleen zelf geen pannen meer...

Kim giet de pasta af en gooit alles bij elkaar --

KIM

Zo! Eten. Heb je een onderzetter?

HERMAN

Ergens...

Kim pakt een krant van Hermans stapel en zet er de pan op.
De omcirkelde berichten zijn nog goed zichtbaar, tot Hermans
schrik. Kim schept de borden vol --

KIM

Wil je misschien bidden of zo?

Herman schiet in de lach. Kim ook. Dan eten ze --

KIM

Eigenlijk ben ik wel blij dat ik
alles kwijt ben, weet je? Alleen
maar nare herinneringen.

HERMAN

Jij bent je bagage kwijt. Dat kan
heel bevrijdend werken. Want zonder
extrinsieke motivator blijft er nog
maar één optie voor
zelfontwikkeling over en-

KIM

Sorry, wat? Ex...tri...

HERMAN

Maakt niet uit. Wat ik bedoel is
dat je vanaf nu dingen doet omdat
je dat zelf wil. Niet omdat anderen
het zeggen. Omdat jij trots wil
zijn op jezelf. Jij bent niet
waardeloos. Jij mag hier zijn.

Kim is geroerd door Hermans woorden, al had hij het
voornamelijk over zichzelf.

Ze kijken op als ze een sleutel in de voordeur horen. De
deur gaat open en Nathalie stapt binnen.

Ze ziet haar vader aan tafel met de jonge vrouw met wie ze
ooit een sigaretje deelde buiten het bureau --

NATHALIE

Hè!?

HERMAN

Hallo...

KIM

Oh hai!

De drie kijken elkaar beurtelings ongemakkelijk aan --

HERMAN

Kim, dit is mijn dochter Nathalie,
Nathalie, dit is Kim.

KIM

Oh, wat leuk! Nou, we hebben
genoeg. Ik pak een bord voor je.

Kim staat op en loopt naar het keukentje. Nathalie kijkt
haar vader doordringend aan en fluistert --

NATHALIE

Jezus pa. Wat kost dit wel niet? Je
laat haar zelfs koken!

Kim komt weer terug met het bord --

HERMAN

Kim woont hier in de wijk en wij
eh... wij helpen elkaar een beetje.

KIM

Herman heeft heel lief een baantje
voor me geregeld. Hier, bij de
slijter.

Nathalie neemt het bord aan en gaat verbaasd zitten --

NATHALIE

En jij helpt m'n vader?

KIM

Iemand moet het doen, hè.

NATHALIE

(tegen Herman)
Oh, je wordt niet geholpen?

HERMAN

Dat bedoelt Kim toch niet zo. Ze
springt gewoon een beetje bij.

NATHALIE

Dus ik hoef niet meer te komen? Zeg
het maar, hoor. Ik heb genoeg te
doen.

KIM

(om de sfeer te redden)
Wat doe je precies?

NATHALIE

Ik werk bij de politie.

KIM

(schrikt)
Echt..?

NATHALIE

Ja, ik ben rechercheur.

HERMAN

Oh, maar je bent toch nog-

Nathalie houdt een waarschuwend vinger omhoog: stil. En dat irriteert Herman enorm --

HERMAN

Wat kom je eigenlijk doen?

NATHALIE

Moet ik een reden hebben om m'n vader te bezoeken?

HERMAN

Jij komt nooit voor de gezelligheid.

Nathalie voelt zich opgelaten. Kim houdt haar blik strak op haar bord gericht, schenkt wat water in --

NATHALIE

Ik kom om te vertellen dat Inge Leeflang dood is.

HERMAN

Niet! Echt?

KIM

Wie?

NATHALIE

Ze is vermoord.

HERMAN

Nou, zeg! Dat meen je niet.

KIM

(nu echt bang)

Wie is Inge Leeflang?

NATHALIE

Ik praat even met m'n vader nu.

HERMAN

Zie je wel, jij komt nooit alleen voor de gezelligheid langs...

NATHALIE

Pap, dit is heel slecht nieuws.

HERMAN

Ja, verschrikkelijk voor die vrouw.

NATHALIE

Fuck die vrouw! Ik moet weer helemaal van voor af aan beginnen met een nieuwe case manager.

HERMAN

Oh. Oh ja, natuurlijk. Maar dat komt wel goed, lieverd.

NATHALIE

Oh, komt dat wel goed! Je moet naar een andere plek pap, met meer zorg.

HERMAN

Ik zit hier best. Ik voel me ook een stuk beter de laatste tijd.

NATHALIE

Twee dagen geleden stond je nog tussen de straathoertjes toen hun pooier onder een vrachtwagen kwam.

Nu schrikt Kim zich kapot. Herman raakt in paniek --

HERMAN

Dit doe je nou altijd. Je komt alleen maar langs om mij op m'n lazer te geven en te zeggen wat ik allemaal fout doe. Alsof jij het allemaal zo goed weet! Alsof jij je leven zo goed op orde hebt. Ik had gedacht dat ik nu wel opa zou zijn.

Nathalie is diep geraakt. Kim staat op van tafel --

KIM

Ik- ik laat jullie alleen denk ik. Bedankt voor het eten.

Ze haast zich weg naar de voordeur. Herman wil nog iets zeggen maar Nathalie is eerder --

NATHALIE

Geen toetje?

Kim trekt de deur achter zich dicht. We blijven achter bij een ongemakkelijke stilte tussen Nathalie en Herman --

NATHALIE

Pap, wie is die vrouw?

HERMAN

Kim is gewoon een hartstikke lieve meid. Vergeet 'r nou maar.

Nathalie twijfelt. Ze vertrouwt het niet...

64 INT. POLITIEBUREAU - KANTOORTUIN - DAG

64

Een MEERLUIKFOTO van een jongere Kim. Meer make-up, ingevallen wangen, ze kijkt verloren in de lens.

De foto's staan op een computerscherm. Nathalie staat over het bureau gebogen en houdt in de gaten of iemand haar ziet, terwijl ze door jaren van vergrijpen en arrestaties scrollt.

We zien termen voorbijschieten: prostitutie, drugsvergreep, winkeldiefstal... Nathalies blik gaat richting de kantine, waar geluiden klinken. Toch scrollt ze snel door.

Ze klikt op PARTNER en ziet een foto van DYLAN.

Naast Dylans foto staat zijn persoonlijke informatie:

7 april 1982 - 6 mei 2021

Nathalie schrikt. Hij is dood..? En heel recent! Net op tijd heeft Nathalie door dat ze bijna betrappt wordt. Ze klikt snel het tabblad weg en sluimert de computer.

Ze staat een paar meter verderop als rechercheurs Van Oud en De Jong aan komen lopen. Van Oud gaat achter het bureau zitten waar Nathalie net nog stiekem achter werkte --

VAN OUD

Ik zeg tegen hem, ik zeg,
'sjongejongejonge, die jongen die
kan koken, jongen'...

NATHALIE

Oh hee. Zitten jullie trouwens eh...
op die zaak van Dylan van de Ven?

DE JONG

Hoezo?

NATHALIE

Ik probeer de lopende zaken een
beetje te volgen. Qua
probleemverkenning.

VAN OUD

We hadden een verdachte. Een
bekende. Had wel een alibi, maar
geen hele goeie. Leek een
uitgemaakte zaak...

NATHALIE

Leek?

DE JONG

Die domme lul is onder een
vrachtwagen gekomen. Dus nu wordt
het een zaak voor Kees.

NATHALIE

Kees? Welke Kees?

DE JONG

Cold case.

Ze moeten allebei lachen, een paar collega's die het gehoord hebben ook. Nathalie loopt maar weer weg.

65 EXT. FLAT - DAG

65

Herman staat buiten. De frisse lucht doet hem goed. Zijn veter zit los. Hij buigt wat stram voorover (lang niet zo stram als voorheen) en legt een nieuwe strik.

Andere witte sportschoenen komen naast hem staan --

FRITS (O.S.)
Herman, jongen.

Herman kijkt op. Het is Frits --

FRITS
Ik zag dat jij de Force 1 hebt. Ik ben zelf voor de Force 1 Max Pro gegaan. Tikkie duurder, maar die hebben ook van die kussentjes bij je wreef. Vind ik net wat sjieker. Bezwaar als ik een stukje mee stap?

Frits begint te lopen. Herman gaat er balend achteraan.

66 INT. SLIJTER - DAG

66

Kim zet flessen recht bij Ronalds slijterij, maar ze is er met haar hoofd niet bij en laat per ongeluk een fles wijn met een CRASH op de grond vallen.

Achter de toonbank kijkt Ronald haar verbaasd aan --

RONALD
Wat heb jij? Dat is de tweede al.

KIM
Sorry, ik eh... ben een beetje...

RONALD
Kan gebeuren. Pak de dweil maar weer dan.

Kim loopt snel naar achteren. Ronald kijkt haar hoofdschuddend na.

DOOR HET RAAM

zien we dat Nathalie aan de overkant van de straat staat en Kim wantrouwig observeert...

67 EXT. PARK - DAG

67

Herman en Frits lopen naast elkaar door het park. Allebei net sneller dan ze comfortabel zouden vinden. Frits pakt een zakdoek en dept zijn voorhoofd --

FRITS
Lekker wel, hè?

HERMAN
Heerlijk.

Ze naderen een vrij bankje --

FRITS
Time-out?

Herman bekijkt de rooie kop van Frits eens goed --

HERMAN

Ik doe nog een rondje. Maar ga maar lekker zitten. Als je moe bent.

Herman glimlacht vriendelijk en stoomt verder. Frits kan dit niet laten gebeuren en haalt Herman snel weer in --

FRITS

Ik kan nog wel even.

Ze lopen weer verder. Herman probeert nog iets sneller te snelwandelen. Frits houdt hem bij met een verbeterde kop.

De wandeling is nu officieel een wedstrijd geworden.

68 EXT. HUIS KIM - DAG

68

Nathalie staat voor het huis van Kim. Ze bladert door een herkenbaar BLAUW DOSSIER terwijl ze de foto's van de plaats delict probeert te plaatsen op de locatie.

Ze blijft hangen bij een foto van een BANDENSPoor in de modder. Ze vindt het plekje waar de foto gemaakt is.

Ze kijkt om zich heen en ziet dan achter zich...

HERMANS FLAT

kijkt uit op deze voortuin. Nathalie begint zich steeds grotere zorgen te maken...

69 EXT. PARK - DAG

69

Herman en Frits door het park. Zwetend, rooie koppen. Voorbijgangers kijken op van de twee snelwandelende oude mannen maar Herman en Frits merken het niet eens.

70 INT. FLAT - GANG - DAG

70

Nathalie forceert de liftdeur open en loopt voorzichtig naar het appartement van haar vader. Zijn rollator staat voor zijn deur. Ze luistert even aan de deur maar hoort niets.

Nathalie bukt naast de rollator en opent de dossiermap van de moord op Dylan. Ze legt de foto's van het bandenspoor voor het wiel.

Ze rolt de rollator de foto op... en het past precies.

Nu is ze echt doodsbang.

71 EXT. PARK - DAG

71

Herman en Frits naderen voor de tweede keer hetzelfde bankje --

FRITS

Herman, wacht..!

Herman kijkt triomferend neer op Frits die voorover hangt --

HERMAN

Moe?

Herman helpt de hijgende Frits naar het bankje toe --

FRITS

Alleen... even... zitten...

HERMAN

Die extra kussentjes bij je wreef
heb je ook niet veel aan, hè?

Frits kijkt pissig omhoog, terwijl Herman op hem neer blijft
kijken --

HERMAN

Moet ik je even motiveren anders,
Frits?

Frits kijkt Herman verbijsterd aan. Dan loopt Herman
opgewekt weg.

We bouwen door vanuit dit moment --

72 INT. MAGAZIJN SLIJTER - DAG

72

-- en we zien Kim die op handen en knieën de rode wijn
opdweilt. Als ze de dweil uitwringt boven een emmer en naar
haar handen kijkt, zijn die zo rood als bloed.

Vanuit haar geschokte blik bouwen we door naar --

73 INT. FLAT - GANG - DAG

73

-- Nathalie, die staat geschrokken met haar rug tegen de
muur staat in Hermans flat. Naast haar hangt een SCHILDERIJ
met daarop een Judas met twee gezichten --

NATHALIE (V.O.)

Hij kan gewoon niet meer voor
zichzelf zorgen.

74 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

74

Al het momentum valt weg. Herman en Nathalie zitten
tegenover MELVIN SCHOLTEN (36), de nieuwe maatschappelijk
werker met een iPad voor hem --

NATHALIE

Wat hij nodig heeft is structuur.
Toen ie nog werkte, was het allemaal
nog te overzien. Maar nu...

HERMAN

Ik kan prima zelf praten, Nathalie.

Nathalie kijkt haar vader verbaasd aan --

HERMAN

Hij vroeg het toch aan mij?

Nathalie maakt een uitnodigend gebaar en Melvin glimlacht aanmoedigend --

HERMAN

Wat was de vraag ook alweer?

MELVIN

Misschien moeten we even terug naar het begin. Wanneer zijn de problemen precies begonnen?

HERMAN

Nou, na m'n pensioen. Lange, lege dagen vol met niks. In m'n eentje. Dus waar kom je dan nog je bed voor uit? En toen-

MELVIN

Maar u dronk daarvoor al?

HERMAN

Ja... Ja.

MELVIN

En waarom drinkt u eigenlijk?

HERMAN

Tja, waarom drinken mensen?

MELVIN

Om te verdoven. Om te vergeten. En u?

HERMAN

Dat ben ik vergeten.

Hermans grijns verdwijnt als hij ziet dat Melvin hem onderzoekend aan blijft kijken. Als Herman weer praat klinkt zijn stem breekbaar --

HERMAN

Robbie.

MELVIN

Wie is dat?

HERMAN

M'n zoon. Hij is dood. Leukemie. Daarna was de lol er wel vanaf. Daarna ging ik drinken.

NATHALIE

Wat..?

MELVIN

Ik kan me er iets bij voorstellen.

HERMAN

Toen werd het erger en erger en toen ging het mis en nou gaat het weer goed.

Melvin knikt en tikt een tijdje op zijn iPad --

NATHALIE

Maar dat is niet waar..!

MELVIN

(noterend)

Leu... ke... mie...

HERMAN

Nathalie, ik ben aan het woord.

NATHALIE

Het begon helemaal niet na Robbie.

HERMAN

Wel.

NATHALIE

Nee man. Is dat wat je jezelf wijsmaakt?

(wijzend op foto)

Die vakantie? Lago Trasimeno? Toen moesten we je ladderzat bij de politie ophalen. Hij had de vrouw van de campingbaas geslagen omdat ze hem geen drank meer wou verkopen.

HERMAN

Dat was veel later...

NATHALIE

Nee, het was *dat* jaar. Want ik moest Robbie troosten die nacht, in de tent. Niet jij.

HERMAN

Dat kan niet. Dat was later...

MELVIN

Ik hoor hier nu twee dingen...

HERMAN

(stellig)

Het begon na Robbie. Niet eerder.

NATHALIE

Gelul. Je ging altijd al naar je werk met een halve fles wodka op. En ik bracht de flessen naar de glasbak voordat mama ze vond.

Herman ziet de pijn in Nathalie's ogen, zegt dan uit de grond van zijn hart --

HERMAN

Het spijt me.

Het mooie moment wordt alleen maar doorbroken door het zachte tappen van Melvins vingers op zijn iPad --

HERMAN

Ik heb spijt van heel veel dingen.
Ik eh... ik heb echt
verschrikkelijke dingen gedaan.

Nathalie knikt kleintjes, dat weet ze maar al te goed --

HERMAN

En ik wou dat ik ze kon terugnemen
maar dat kan ik niet. Maar alles
wat ik ooit gedaan heb, heeft me nu
wel op deze plek gebracht, toch? En
ik ben oké. Ik ben echt oké.

Nathalie gelooft hem. Ze kan bijna niet geloven dat ze hem
gelooft. Dan doorbreekt Melvin het moment --

MELVIN

We zijn nog steeds op zoek naar de
laatste dossiers van uw vorige case
manager...

HERMAN

Ik hoorde het... wat er gebeurd
is...

MELVIN

Echt afschuwelijk. Geen enkele
verdachte nog. Maar ik vond wel in
het systeem dat u volledig
meewerkte aan het zorgplan.

HERMAN

Het zorgplan is klaar. Ik ben er
klaar mee.

MELVIN

Oh. Dus u weigert eigenlijk onze
hulp?

HERMAN

Ja.

MELVIN

Mag ik dat opschrijven?

HERMAN

Je gaat je gang maar.

Melvin tapt druk op zijn iPad --

HERMAN

Zijn we klaar nu?

MELVIN

Ja, dat is toch wel een dingetje,
want omdat u nu hulp weigert komen
we wel in een ander traject
terecht.

HERMAN

Ik wil helemaal geen traject.

MELVIN

Dat bedoel ik.

Herman kijkt Melvin verbaasd aan --

HERMAN

Maar ik zeg toch net dat het goed gaat?

MELVIN

Maar dat is niet het dossier dat we hebben opgebouwd.

HERMAN

Ik heb geen hulp nodig!

MELVIN

Meer structuur zou u volgens mij goed doen en daarvoor zouden we dan een gesloten afdeling moeten vinden.

NATHALIE

Maar hij zegt toch net dat hij hier wil blijven.

MELVIN

Ik ben uiteindelijk verantwoordelijk en ik maak me toch een beetje zorgen om meneer. Ik hoor weigering, ik hoor verwarring, en als ik dit niet doorzet krijg ik straks de verzekering achter me aan met 'wat doen jullie allemaal met die meneer?'

HERMAN

Ja, maar als ik dat wist dan had ik net wel wat anders gezegd.

MELVIN

Als je alles van tevoren weet dan kan je met een dubbeltje de wereld rond, meneer.

Herman kijkt Melvin woedend aan... en staat dan op. Hij grijpt zijn jas mee en vertrekt, Nathalie met Melvin achterlatend in zijn huis.

Melvin pakt zijn spullen terwijl Nathalie op hem in praat --

NATHALIE

Is hier echt niks aan te doen?

Melvin loopt naar de deur --

75 INT. FLAT - GANG - DAG**75**

-- en stapt de gang in.

MELVIN

Ik snap dat het moeilijk is. Maar de trein is in beweging, mevrouw.

Nathalie komt achter hem aan en smeekt hem --

NATHALIE

Alstublieft! Geef hem nog een kans. Hij is... hij heeft zijn hele leven hard gewerkt, dan ga je hem toch niet opsluiten?

Melvin twijfelt, strijkt met de hand over zijn hart --

MELVIN

Ik slaap er een nachtje over. Goed?

NATHALIE

Dank u.

MELVIN

U helpt uw vader graag. Mooi om te zien.

NATHALIE

Ik doe alles voor hem.

Melvin vertrekt. Nathalie kijkt hem na tot hij het trappenhuis in verdwijnt.

Dan valt haar blik op Hermans rollator...

76 EXT. PARK - DAG**76**

Herman loopt door het park. Woedend. Mompelend --

HERMAN

...krijgt pas hulp als je het niet meer wil... wat doen jullie met die meneer... godverdegodver...

Om te kalmeren gaat hij op een bankje zitten. Hij haalt een paar keer diep adem...

...en kijkt op als Kim ineens naast hem gaat zitten --

Herman is blij haar te zien --

HERMAN

Hee! God, wat mij net overkomt...

Kim haalt een DURE FLES WHISKY uit haar tas, en twee glazen. Herman neemt de fles verbaasd aan --

HERMAN

Waar is dit voor?

KIM

Voor alles wat je voor me gedaan hebt.

HERMAN

Dat hoeft echt niet.

KIM

Doe nou maar, samen een laatste drankje.

HERMAN

Nee, echt niet, ik- Wat bedoel je 'laatste'?

KIM

Hierna ga je naar de politie om jezelf aan te geven.

Herman kijkt Kim eens goed aan. Ze meent het. En ze is bloednerveus. Herman begint zich kwaad te maken --

HERMAN

Waarom zou ik?

KIM

Waarom..? Dylan, Karim...

HERMAN

Dat was een ongeluk.

KIM

Terwijl je ernaast stond? Kom nou, Herman. En die vrouw waar je dochter het over had? Ook toevallig zeker?

HERMAN

Daar heb jij niks mee te maken.

KIM

Ik ben nu medeplichtig. Ik heb jou beschermd.

HERMAN

Ik heb *jou* beschermd. Wees maar niet bang, ik zal je nooit noemen.

KIM

Daar gaat het niet om. Wanneer houdt dit op? Hoeveel mensen ga je-

Ze houdt in als een VROUW MET EEN HONDJE passeert. Ze zijn even stil terwijl Herman kwader en kwader wordt --

KIM

We gaan samen naar de politie. Dat is toch wat je wilde?

HERMAN

Mijn dochter werkt bij de politie.
Bedenk je eens wat dit voor haar
carrière zou betekenen!

KIM

Hè!? Maar... had je dat niet wat
eerder kunnen bedenken?

HERMAN

Ja, als je alles van tevoren weet
dan kan je met een dubbeltje de
wereld rond, Kim.

KIM

Dan ga ik wel alleen naar de politie.

Herman buigt zich naar Kim, sist haar woedend toe --

HERMAN

Dat doe je niet. Jij gaat gewoon
naar huis, jij gaat je leven leven
en jij gaat genieten van alle
kansen die ik je gegeven heb. Want
als jij naar de politie gaat...

Hij maakt zijn zin niet af, maar het dreigement is
duidelijk. Kim kijkt hem stomverbaasd aan.

Dan staat Herman woedend op. Hij loopt weg, met de dure fles
whisky nog in zijn handen.

77 EXT. KANAAL - DAG

77

Nathalie's auto rijdt langs een verlaten kanaal. Ze rijdt
over een brug en stopt. Ze kijkt om zich heen, opent de klep
en haalt er de opgevouwen ROLLATOR uit.

Ze tilt het ding naar de rand en gooit hem in het water. Hij
zinkt meteen. Nathalie stapt weer in en rijdt weg.

78 INT. FLAT - ENTREEHAL - DAG

78

Herman loopt zijn flat in, snelt door naar de lift.

Hij passeert Diny, Gerda en Frits die allemaal gehuld zijn
in feestelijke kleren --

DINY

Herman, kom je ook straks? Het is
dansavond.

Maar Herman negeert ze en loopt door naar de lift, ramt een
knop in. De deuren glijden dicht en Hermans kwade gezicht
verdwijnt achter het koude staal.

79 INT. POLITIEBUREAU - KANTOORTUIN - DAG**79**

Nathalie zit achter haar bureau in de hoek van de kantoortuin. Ze houdt haar collega's in de gaten en wacht op een moment dat niemand haar opmerkt...

...dan haalt ze snel de blauwe dossiermap tevoorschijn en loopt naar een grote archiefkast.

Snel trekt ze de goede la open en zoekt ze de plek om het dossier terug te stoppen, voor iemand haar ziet.

Gelukt. De la is weer dicht. Niemand kijkt haar aan. Ze haalt opgelucht adem.

En dan ziet ze ineens Kim! Die loopt de werkvloer op achter een geüniformeerde agent aan. De agent wijst in Nathalie's richting en ze schrikt zich rot...

80 INT. POLITIEBUREAU - VERHOORKAMER - DAG**80**

Nathalie en Kim in een steriele verhoorkamer, fel tl-licht en vochtplekken op het plafond --

KIM

Hij deed het om me te helpen.
Tenminste, dat dacht ik. Maar het wordt alleen maar erger. Dus ik zei dat ie zichzelf aan moest geven want ik ben geen snitch, maar toen ik dat zei--

NATHALIE

Wacht, wacht... Je verwacht dat ik dit geloof? M'n vader kan amper zijn eigen veters strikken.

KIM

Het is echt waar. Ik zweer het. Hij deed het omdat ie naar de gevangenis wilde.

NATHALIE

Wat..?

KIM

Maar ik geloof dat hij dat nou niet meer wil...

NATHALIE

Hoe weet je dit? Heeft hij je dit verteld? Want als hij gedronken had dan is dat dus helemaal niet- dan kan je dat niet- ik bedoel hij zegt wel meer, maar-

KIM

Ik stond ernaast. Hij stond in mijn huis, met een mes in zijn hand, boven het lichaam... boven Dylan.

(MORE)

KIM (cont'd)

In een plas met bloed. Is dat genoeg?

NATHALIE

Hij zei sorry.

KIM

Ja. Voor de rommel en zo.

NATHALIE

Waarom heb je dat niet eerder verteld?

KIM

Als je alles van tevoren weet dan kan je met een dubbeltje de wereld rond.

NATHALIE

Als ik dit zo hoor is het jouw woord tegen het zijne.

Kim haalt een doorzichtige plastic tas tevoorschijn en legt hem op tafel. Het is de tas met Hermans schoenen --

KIM

Kunnen jullie DNA halen uit schoenen? Dat heb ik gezien op tv. Ze ruiken naar zweet, dus ik dacht-

NATHALIE

Hoe is dit bewijs?

KIM

Van deze schoenen zijn afdrukken gevonden. Dus ik dacht dat kan je dan, weet ik veel, linken aan je vader.

Nathalie staart naar de schoenen. Kim voelt zich schuldig --

KIM

Het spijt me echt. Maar wij zijn de enige die hem kunnen stoppen.

Nathalie zit met haar bek vol tanden --

KIM

Ik denk dat ik het gewoon fijn vond om een soort van vaderfiguur te hebben of zo. Mijn eigen vader heb ik nooit gekend. M'n moeder ook niet eigenlijk. Ik heb heel veel dingen nooit geleerd. En toen ik 15 was kreeg ik zelf een kindje, maar dat moest ik afstaan want-

NATHALIE

Ik moet dit eerst testen. Die schoenen.

KIM

Oh, oké. Maar je gelooft me wel,
toch?

NATHALIE

Zonder bewijs kunnen we niks. Ik ga
dit naar het lab sturen en zodra er
uitslag is laat ik het weten. En
dan verder. Ja?

Nathalie trekt de tas met schoenen naar zich toe als - *KLIK*
- Kim een foto van haar maakt met haar telefoon --

NATHALIE

Wat doe je?

KIM

Zonder bewijs kan je niks. Toch?

Nathalie kan er niks tegenin brengen maar het zint haar
niet.

81 INT. APPARTEMENT HERMAN - NACHT

81

Herman staat in zijn woonkamer. Hij twijfelt...

Op tafel staat de fles van Kim. De fles lonkt naar hem...

Herman stapt er naartoe en grijpt de fles, loopt er dan mee
weg naar zijn keuken.

Hij trekt de KURK eruit en staat op het punt de fles leeg te
gooien in de gootsteen... maar dan twijfelt hij weer.

Hij loopt terug, zet een glas klaar, wil zichzelf een grote
borrel inschenken... maar dan twijfelt hij toch weer.

Hij ijsbeert door zijn kamer.

Dan blijft hij ineens stilstaan. Zijn blik is gevallen op de
familiefoto aan de muur.

Hij kan zijn ogen er niet vanaf houden. Kijkt naar zijn
gezin, naar zijn zoon...

Hij hoort GEKRAAK VAN EEN SLOT en dat brengt ons --

82 INT. CEL - NACHT

82

-- twintig jaar terug in de tijd. Herman ligt stomdronken op
de brits van een cel.

De deur gaat open en een ITALIAANSE AGENT kijkt naar binnen,
samen met Hermans vrouw BETTINA, de 15-JARIGE NATHALIE en
haar 10-jarige broertje ROBBIE --

ITALIAANSE AGENT

(stevig accent)

Are you sure? We can keep him
tonight.

BETTINA

No, thank you.

ITALIAANSE AGENT

You have to fill in the forms.

BETTINA

Yes. Nathalie, neem je vader mee.

Terwijl de agent wegloopt met Hermans vrouw en zoon, stapt de jonge Nathalie de cel in. Ze komt naast haar vader zitten --

HERMAN

Je moet me maar gewoon laten. Oké?
Dat is goed, Nathalie.

NATHALIE

Waarom?

HERMAN

Zo rustig. Vier muren om me heen,
kan niks mis gaan. Daar buiten maak
ik alleen maar alles stuk.

NATHALIE

Mama zegt dat je depressief bent.

HERMAN

Mama zegt, mama zegt...

NATHALIE

Volgens mij ben je gewoon boos.

HERMAN

Waarom zou ik boos zijn?

Nathalie haalt haar schouders op --

HERMAN

Ik ben niet boos op jou, dat weet
je toch?

NATHALIE

Niet op mij, maar op de wereld. Dat
het toch een beetje tegenvalt
allemaal.

Herman overweegt het. Ze zitten in stilte naast elkaar --

HERMAN

Misschien kan je papa een beetje
helpen? Een beetje op me letten.

Nathalie kijkt haar vader verbaasd aan --

HERMAN

Dat het niet misgaat met me, dat ik
niet de controle verlies. Dat als
ik weer ga drinken...

NATHALIE

Alsof jij naar mij luistert.

HERMAN

Tuurlijk wel. Jij bent veel slimmer dan ik.

Nathalie glimlacht en knikt haar akkoord --

NATHALIE

Oké. Ik zal je helpen.

Herman geeft Nathalie een kus op haar voorhoofd. Ze kijkt haar vader vol liefde aan...

83 INT. FLAT - GANG - NACHT

83

De oudere Nathalie loopt vastberaden op ons af, door de verlaten gang van het complex van haar vader. Kims plastic tas met Hermans schoenen in haar hand.

84 INT. APPARTEMENT HERMAN - NACHT (VOORHEEN 98)

84

Nathalie laat zichzelf binnen in Hermans appartement --

NATHALIE

Pap? Papa?

Maar Herman is hier niet. Nathalie kijkt om zich heen, ziet dan de FLES op tafel staan, met een leeg glas ernaast...

Nathalie kijkt verder om zich heen. Haar blik valt op Hermans MESSENBLOK... Er mist een vleesmes...

Nathalie loopt geschokt naar de tafel en grijpt de fles, trekt de kruk eruit, en schenkt zichzelf een borrel in...

Dan ziet ze naast de tafel een BOODSCHAPPENTROLLEY. Hij staat open. Ze kijkt erin en haalt er een handvol DOSSIERS uit. Ze bladert er even door. Dit is de laatste bevestiging.

Ze laat zich in de stoel vallen en neemt een enorme slok.

85 INT. FLAT - ACTIVITEITENZAAL - NACHT

85

De dansavond is al in volle swing als Herman met grote stappen de zaal binnenstapt.

'Sex Bomb' van Tom Jones wordt ingezet. Sommige bejaarden ZINGEN MEE, anderen zwieren in elkaars armen.

Frits komt voorbijgedanst met Diny, ze zien Herman --

DINY

Herman, wat leuk!

Frits trekt Diny meteen weer met zich mee, zodat Herman met lege handen achterblijft. Maar Herman ziet Gerda in haar eentje aan de rand van de zaal. Hij loopt op haar af --

HERMAN
Mag ik deze dans?

Gerda kijkt hem aan... dan breekt er een glimlach door --

GERDA
Ik heb nog nooit met een moordenaar
gedanst.

Herman glimlacht. Hij trekt Gerda overeind en ze beginnen te dansen. *'You can give it to me when I need to come along'*

Eerst wat stroef nog, maar al gauw gaat het soepeler en soepeler. Een twinkeling in hun ogen. Ze manoeuvreren zich door de ruimte heen. Iedereen geniet.

86 INT. FLAT - ENTREEHAL - NACHT

86

Nathalie loopt door de donkere, verlaten hal van het complex. Geluid van de dansavond in de verte is hoorbaar en ze loopt er op af. Passeert een verdwaalde ballon.

Ze komt aan bij de glazen wand waarachter het feest zichtbaar is. Ze kijkt naar binnen en ziet haar vader.

In de zaal heeft Herman inmiddels het zweet op zijn voorhoofd staan, maar een grote lach op zijn gezicht. Het nummer 'Dansen op de Vulkaan' van De Dijk wordt ingestart.

Frits is jaloers en danst zich een weg naar het midden toe om de focus van Herman af te pakken.

Nathalie ziet dat Herman in het middelpunt van de belangstelling staat. Hij geniet, en Nathalie glimlacht.

Dan verdwijnt de glimlach van haar gezicht. Nathalie weet wat haar te doen staat.

We trekken de muziek door over de volgende scènes.

87 EXT. FLAT - NACHT

87

Nathalie komt de flat uit. Een focus in haar blik die we niet eerder gezien hebben.

Ze loopt op haar auto af... maar loopt dan door.

88 EXT. HUIS KIM - NACHT

88

Nathalie over de verlaten straat. De shots spiegelen met het moment waarop Herman 's nachts naar het huis van Dylan ging om hem te vermoorden...

Nathalie komt aan bij het huis van Kim. Ze loopt het tuinpad op en belt aan. Hoogspanning achter haar ogen.

De deur gaat open. Kim is verbaasd Nathalie te zien --

NATHALIE

Ik... Ik heb de uitslag van het lab. Kan ik even binnen komen?

KIM

Het is wel laat.

NATHALIE

Heel even maar...

Kim doet een stap opzij en laat Nathalie binnenkomen.

89 INT. FLAT - ACTIVITEITENZAAL - NACHT

89

De muziek van De Dijk komt tot een hoogtepunt, en de 'danswedstrijd' tussen Herman en Frits ook.

Ze proberen allebei zo indrukwekkend mogelijk te dansen.
"Dansen, dansen, dansen. Op de vulkaaaaaaaaaaan!"

En bij de grote climax van het nummer verdanst Herman zich. Hij grijpt naar zijn heup en zakt op de grond.

Frits kijkt grijnzend op hem neer, terwijl Diny en Gerda op hem af komen om te helpen. Hermans mojo is direct verdwenen, hij vergaat van de pijn. De feestmuziek stopt abrupt.

90 INT. HUIS KIM - NACHT

90

Kim staat in haar kamer terwijl Nathalie de ruimte checkt. Een nieuw, goedkoop IKEA tafeltje en twee stoeltjes in een verder bijna lege kamer. Kim stond blijkbaar te strijken op tafel, de strijkbout staat nog klaar --

NATHALIE

Ik wilde het niet geloven, maar je had gelijk.

Kim is opgelucht. Nathalies blik valt op de ingetrokken bloedvlek op de vloerbedekking --

NATHALIE

Ik denk alleen niet dat ik jou hier buiten kan laten. Je hebt wel gelogen tegen de politie.

KIM

Dat is dan maar zo.

NATHALIE

Je kan de gevangenis in gaan. Is dat het je waard?

KIM

Misschien verdien ik dat wel.

NATHALIE

Ik kan het nu nog laten verdwijnen...

Kim denkt er even over na, schudt dan van nee --

KIM

Ik wil gewoon weer kunnen slapen.

Nathalie knikt. Dat antwoord had ze al verwacht --

NATHALIE

Ik was al bang dat je dat zou zeggen.

Kim schrikt. Nathalie kijkt een laatste keer uit het raam en
SLUIT DE GORDIJNEN...

91 INT. FLAT - GANG - NACHT

91

Herman wordt naar zijn appartement gebracht door Diny en Gerda, die hem aan weerszijden ondersteunen --

HERMAN

Het gaat wel, laat me nou maar.

DINY

Je kan amper lopen, jochie.

HERMAN

Ik heb toch m'n rollator.

Dan ziet Herman dat zijn rollator weg is --

HERMAN

Hè?

DINY

Misschien heeft je dochter die meegenomen? Die zag ik nog vanavond.

Herman kijkt Diny verbaasd aan...

92 INT. APPARTEMENT HERMAN - NACHT

92

Herman ploft met een pijnlijke kreun neer in zijn stoel. Hij rekt zijn geblesseerde been met moeite uit en denkt na.

Dan ziet hij zijn oude schoenen op tafel staan. Naast de fles van Kim, die nu voor de helft leeg is.

Wat is hier aan de hand..? Herman grijpt zijn telefoon van het kastje naast zijn stoel en draait een nummer. Na drie keer OVERGAAN krijgt hij de voicemail --

NATHALIE'S STEM (V.O.)

Dit is de voicemail van Nathalie van Zanten, ik ben er even niet...

Herman hangt op, draait een ander nummer. Weer voicemail --

KIMS STEM (V.O.)

Hoihoi! Leuk dat je belt, jammer dat ik niet op kan nemen. Als je wat liefs inspreekt dan-

Herman hangt weer op. En hij maakt zich zorgen nu. Hij staat met moeite op uit zijn stoel en grijpt zijn jas.

93 EXT. FLAT - NACHT **93**

Herman komt moeizaam naar buiten. Het lopen doet hem pijn en hij mist zijn rollator, maar hij moet verder.

Dan ziet hij de auto van Nathalie. Zonder Nathalie erin.

Herman loopt verder, zo snel als hij kan, naar Kim toe.

94 EXT. HUIS KIM - NACHT **94**

Herman strompelt over de verlaten straten. Hij moet zich vasthouden aan lantaarnpalen en hekjes omdat het lopen zo moeizaam gaat, maar hij heeft geen seconde te verliezen.

CROSSCUT MET:

95 INT. HUIS KIM - NACHT **95**

Nathalie staat achter Kim, het koord van de strijkbout strak om haar nek getrokken. Kim probeert los te komen maar Nathalie trekt alleen maar harder. Ze vallen op de grond.

Tegelijkertijd komt Herman dicht- en dichterbij.

Nathalie en Kim worstelen op de grond, Nathalie trekt het koord nog harder aan. Paniek in Kims ogen...

Herman strompelt naar het huis van Kim toe, waar het allemaal begon. De gordijnen zijn dicht...

Kim krijgt geen lucht, haar benen trappelen wild heen en weer...

96 EXT. HUIS KIM - NACHT **96**

Herman sleept zichzelf de voortuin van Kim in, naar de voordeur. Hij ramt in paniek op ramen en deuren --

HERMAN

Doe open! Doe open!

Dan bedenkt hij zich iets. Hij buigt zich met grote moeite naar het bierkratje waar de reservesleutels onder liggen.

Maar als hij weer overeind komt is de voordeur al open.

Daar staat Nathalie.

Kalm. Beheerst. Een doodse blik op haar gezicht.

NATHALIE

Hoi pap.

Herman kijkt zijn dochter geschrokken aan, duwt haar dan opzij en haast zich naar binnen. Nathalie sluit de deur.

97 INT. HUIS KIM - WOONKAMER - NACHT

97

Het dode lichaam van Kim, languit op de vloer.

Herman kijkt op haar neer. Tranen in zijn ogen.

Nathalie komt bij hem staan, kijkt met hem mee.

Dan bukt ze zich en haalt ze Kims telefoon uit haar zak. Tot Hermans schok gebruikt ze Kims vinger om hem te unlocken en scrollt daarna door haar foto's.

Ze vindt de foto waarop Nathalie op het bureau te zien is met de tas met schoenen. Nathalie delete de foto.

Herman weet niet wat hij moet zeggen. Nathalie wel --

NATHALIE

We hebben niet veel tijd.

Herman snapt het niet --

NATHALIE

Als ze afkoelt wordt het een stuk moeilijker allemaal.

HERMAN

Hoe kon je dit nou doen..?

Nathalie geeft haar vader een smalende blik, loopt dan naar de keuken toe --

NATHALIE

Niks aanraken.

Herman zakt door zijn benen. Nathalie is bezorgd --

NATHALIE

Gaat het? Wat heb je?

Herman kijkt zijn dochter verbijsterd aan, ze lijkt totaal niet overstuur om de moord die ze heeft gepleegd --

HERMAN

M'n heup...

Nathalie tilt haar vader op en helpt hem naar een stoel, zet het IKEA tafeltje weer overeind en veegt haar vingerafdrukken af met haar mouw over haar hand.

Herman blijft staren naar Kims lichaam. Dit is zijn schuld. Nathalie loopt heen en weer, bekijkt de ruimte, haar oog valt op een DEUR.

Ze pakt de strijkbout van de grond en zet hem voor de deur neer. Het koord trekt ze onder de deur door naar de andere kant. Daar tilt ze het omhoog en laat het bovenlangs weer terugvallen de kamer in.

Nathalie is tevreden, de strijkbout functioneert nu als anker voor een strop. Ze loopt terug naar Kims lichaam en sleurt haar met zich mee naar de deur.

Door de beweging schuift Kims shirt een beetje omhoog en ziet Herman oude brandwonden van sigaretten op haar rug, zoals ze ooit beschreef dat Karim deed met zijn meisjes...

Nathalie maakt een lus in het strijkijzerkoord.

Herman kijkt alleen maar toe.

Nathalie pakt Kim onder haar oksels en trekt haar omhoog naar de strop.

Het is zwaar werk, het zweet staat op haar voorhoofd.

Maar het lukt. Ze weet Kims hoofd door de strop te werken...

...en dan laat ze haar vallen.

-KRAK!-

Herman kan het niet aanzien, zijn handen voor zijn ogen.

Nathalie kijkt heel klinisch toe. Ze is tevreden met het resultaat. Ze zet een krukje naast Kims voeten en schopt het om. Zo. Zelfmoord.

Dan loopt ze naar de keuken en pakt een SCHOONMAAKDOEKJE. Overal waar ze iets aangeraakt heeft, maakt ze schoon.

Dan stapt ze naar haar vader toe: klaar!

NATHALIE

Ik breng je thuis.

HERMAN

Maar...

Nathalie kijkt hem aan: maar wat? Herman weet niet wat hij moet zeggen en laat zich door haar overeind tillen.

Moeizaam strompelt hij de kamer uit, kijkt nog een laatste keer om naar het hangende lichaam van Kim...

En dan zijn ze weg.

98 EXT. FLAT - OCHTEND

98

Herman en Nathalie arriveren bij zijn flat, bij haar geparkeerde auto --

NATHALIE

Je komt zelf wel boven, toch? M'n auto moet hier weg.

HERMAN

Maar...

NATHALIE

(ontwijkt zijn blik)

We gaan het er niet over hebben, pap. Nooit. Ik regel dit.

Herman knikt kleintjes naar zijn dochter. Ze loopt naar haar auto, stapt in en start hem. De autoradio staat op vol volume en begint een meezinger te spelen: "LEEF, ALSOF HET JE LAATSTE DAG IS...!"

Herman kijkt haar na tot ze verdwenen is.

Dan zakt hij neer op het bankje voor de deur.

In een paar OVERVLOEIERS zien we dat Herman hier lang zit. De wereld om hem heen wordt wakker, mensen lopen in en uit.

Herman krijgt het amper mee. Als hij opkijkt, blijkt Gerda naast hem te zitten. Ze kijkt hem meewarig aan --

HERMAN

Dag Gerda.

GERDA

Dag jochie.

Herman begint te huilen. Hij kan niet meer stoppen. En Gerda klopt hem zachtjes op zijn knie om hem te troosten --

GERDA

Doet het pijn?

Zo blijven ze met z'n tweeën een tijdje zitten.

99 INT. APPARTEMENT HERMAN - DAG

99

Herman loopt moeizaam zijn kamer binnen, tollend op zijn benen.

Op tafel staat de fles whisky die Kim aan hem gaf en waar Nathalie vannacht al van dronk...

Herman stuift er op af. Hij doet de deur niet eens achter zich dicht. Herman grijpt de fles, zet hem tegen zijn mond, en klokt hem achterover. Slok... slok... slok...

Als Herman de fles laat zakken moet hij stevig op adem komen. Hij laat de fles losjes in zijn hand bungelen.

Herman zet de fles weer aan zijn lippen. Slok... slok... --

MELVIN (O.S.)

Zo is het wel genoeg.

Herman verslikt zich. In de deuropening staat Melvin --

MELVIN

Ik was er al bang voor. Zo'n patroon doorbreken op uw leeftijd, dat gaat nooit goed.

Herman hoest nog na, veegt de whisky van zijn gezicht --

HERMAN

Ik ben niet- dit is niet-

MELVIN

Dit kan niet meer, dat ziet u zelf toch ook? Tijd voor een nieuw begin op een andere plek. Daar heeft uw dochter al die jaren zo hard voor gevochten.

HERMAN

Maar ik wil hier niet weg.

MELVIN

Meer structuur in de dag, minder verantwoordelijkheden. Niet meer die verleidingen van buitenaf.

HERMAN

Wat? Niet meer naar buiten?

MELVIN

SenesCare is wel een gesloten afdeling.

HERMAN

Een gevangenis?

MELVIN

Ik snap dat dat zo voelt. En dat is het misschien ook wel. Maar zo moet u dat niet zien.

Herman sluit zijn ogen --

MELVIN

U hoeft niet bang te zijn, wij gaan alles voor u regelen.

Melvin legt zijn hand op Hermans schouder en glimlacht --

MELVIN

Wij gaan voor u zorgen.

HERMAN

Heb ik hier zelf nog iets over te zeggen?

MELVIN

Uw dochter is uw bewindvoerder, dus misschien als zij bezwaar maakt-

HERMAN

Nee! Niet m'n dochter bellen. Die heeft al genoeg gedaan. Ik regel dit.

100 INT. ACTIVITEITENZAAL - DAG

100

In de activiteitszaal zit een handvol mensen te luisteren naar een quiz die door iemands KLEINZON wordt gehouden --

TIENERJONGEN

Welke dominee werd beroemd met de uitspraak "I have a dream"?

Hier en daar gemompel, niemand let echt op --

TIENERJONGEN

Niemand? Dit is nog uit jullie tijd, toch?

(off-mike)

Oma, kijk dan op dat papiertje...

Herman zit aan tafel met Diny, Gerda en Frits. Hij staart in het niets. Niemand besteedt aandacht aan de quiz --

DINY

Dit kunnen ze je toch niet zomaar aandoen? Je hebt toch rechten?

FRITS

Ik heb een vriendje bij de hoge raad. Die wil ik wel voor je bellen.

HERMAN

Vergeet het...

DINY

Je laat je toch niet zomaar opsluiten, jochie? Daar ben je nog veels te goed voor.

HERMAN

Misschien heb ik het wel verdiend.

GERDA

Hij vermoordt mensen.

DINY

Doe niet zo bezopen, Gerda.

Herman pakt Gerda's hand en knijpt er liefdevol in --

HERMAN

Het komt wel goed met jou. Of niet?

Gerda glimlacht. Herman staat op --

DINY

Doe dan nog één koffietje...

HERMAN

Nee. Ik ga er vandoor.

Herman loopt weg van de tafel. Maar niet naar de deur, hij loopt naar het podium. De jongen leest een kaartje voor, heeft niet in de gaten dat Herman op hem afkomt --

TIENERJONGEN

Welke zuid-Afrikaan zat 18 jaar vast op Robbeneiland? Het rijmt op eh... Bandela...

Herman stapt het podium op en pakt de microfoon af --

HERMAN

Ga je moeder pesten.

Herman kijkt de zaal in. Mensen kijken mild geïnteresseerd naar hem terug, maar blijven doorpraten met elkaar --

HERMAN

Hallo...

Er blijft gemompeld worden door het publiek --

HERMAN

Ik wilde even gedag zeggen...

Nog steeds amper de aandacht. Herman schreeuwt ineens uit volle borst in de microfoon --

HERMAN

LUISTER NAAR ME!

Nu heeft hij de volledige aandacht --

HERMAN

Dank jullie wel. Ik eh... Ik ben Herman. En ik ga hier weg. Ik ken de meeste hier niet en jullie mij waarschijnlijk ook niet. Wees blij.

Een klein grinnikje van de mensen in de zaal --

HERMAN

Ik meen het. Wees blij als je me niet kent. Want alles wat me lief is maak ik stuk. Ik weet niet waarom. Er zit een soort... vergif in me. Ik weet niet hoe het er komt. Misschien zat het er altijd al. Maar... als ze gif niet op tijd uit je lichaam halen, dan vreet het je van binnen op. Totdat je zelf het vergif wordt (...) *Ik ben het vergif.*

Niemand weet waar hij het over heeft --

HERMAN

En nu is alles kapot. En ze willen me opsluiten. Misschien is het goed. Maar wat ik gedaan heb, wat ik heb moeten doen... dat is niet... ik wilde nooit...

Herman wordt kwaad, hij windt zichzelf op --

HERMAN

Waarom heeft er niemand naar me geluisterd!? Ik had hulp nodig. Echte hulp. Niet een dossier of een indicatie... Kijk, het systeem is...

(MORE)

HERMAN (cont'd)

Toen ik weg wilde, moest ik blijven,
en nu ik wil blijven, moet ik weg!

Hij lacht grimmig, maar niemand in de zaal lacht mee --

HERMAN

Ik hoop dat jullie het beter doen.
Want niemand komt je helpen.
Niemand. Er komt geen hulp. Je komt
nog eerder weg met moord, dan
ontsnappen aan het systeem. En het
wordt allemaal alleen maar erger.
Dus je moet er zelf wat van maken.
Het enige dat we hebben is tijd...

Twijfelachtige blikken over en weer. Niemand kan Herman meer volgen. Dan ziet Diny ineens de envelop die Herman heeft achtergelaten op tafel: 'NATHALIE' staat erop --

HERMAN

Ik vond het altijd een vreselijk
idee dat ik hier zou sterven...

Hij trekt het pistool van Dylan uit zijn zak en zet het volkomen rustig tegen zijn hoofd. Mensen beginnen te SCHREEUWEN. Herman sluit zijn ogen en denkt terug --

101 INT. CEL - NACHT

101

-- aan de Italiaanse cel waar hij samen met Nathalie zat. Ze staat op van het bankje en steekt haar hand uit. Herman neemt hem aan en laat zich omhoog helpen.

Samen lopen ze vanuit de donkere cel de gang in.

102 INT. ACTIVITEITENZAAL - VERVOLG

102

Hermans vinger klemt zich om de trekker heen --

HERMAN

Maak er wat van.

Hij haalt de trekker over. *BAM!*

Herman klapt achterover.

-- EINDE --